

onze vogels

34e jaargang no. 7 juli 1973



maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

De,

Ussel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 4 11 28.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Pr. Beatrixlaan 25, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04907) 12 64.

CONTACTPERSONEN

TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.

H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk, telefoon (02510) 3 36 17 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 1560 74 bij het bestuur der postcheques te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, Wolphaartsbocht 421, Rotterdam 20, Tel. 010-271713.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raifeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Prikkerf 203, Hoogvliet, tel. (010) 16 54 96.

Penningmeester: J. Sloof, Dr. Schaepmanlaan 10, Heeze, tel. (04907) 18 76.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906. Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.

Penningmeester: Th. Gietman, Grootstalseaan 38, Nijmegen. Giro 28 87 832.

Contributie f 13,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. W. Wareman, Schermerhoek 375, Capelle a.d. IJssel, tel. (010) 50 27 66.

Penningmeester: W. Ouweland, Dahliastrat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Grasparkietenclubs

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS



BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie. Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.
ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.
GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.
ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.
GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.
TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 20 augustus 1973

IN DIT NUMMER:	pag.
Ongepigmenteerd is gepigmenteerd	292
Opkooien en training van de zangkanarie	294
Bepanting in en om de voliëre	296
Aspergillosis, schimmels en schimmelgevaar I	297
De goudvink in cassatie?	299
Van het bondsbestuur	301
Tamboerijnduif	302
Over botulismus en het optreden van een massale sterfte onder watervogels	303
Ik ben Gerrit	304
Onze vijanden	306
Een praktisch praatje over de binnenvoliëre	308
Wat lezers schrijven	309
Merkwaardige nesten en nestplaatsen	310
Paradijsvogels in Blijdorp	315
De Ino-vaalkparkiet	316
Samen	318
De „fiedelaars” van de toendra	319
De Mozambiquezijs	321
De baardmees en de staartmees	323
Bondsrijzen 1973/1974	327
De ortolaan	328
Postuurkanaries	330
De Spitsstaartamadine	332
Vraagprogramma	333
Boeknieuws	336
Tentoonstellingswegwijzer	339
De kleurkanariesport in het jaar 2000	350
Ringbestelling 1974	356
Ringbestelling 1973 attentie!!!	358

IN DIT NUMMER ADVERTEREN:	pag.
Wirika, Schijndel	298
Vozano's Vogelhandel, Vlaardingen	300
Sluis	305
Cédé Vogelvoeders, Tilburg	312
Bogena	314
Witte Molen, Meeuwen (N.Br.)	321
Harlinger Vogelhuis, Harlingen	322
Roupe v. d. Voort, Den Haag	322
Vic van Heeswijk, Veghel	326
Geco, Raalte	326
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Rijswijk (Z.H.)	329
Beaphar, Raalte	340
Cédé Vogelvoeders, Tilburg	340
Van Waardhuizen, Leiderdorp	340
Geco, Raalte	340
Ornisa, Tilburg	340
Hulskamo n.v., Alkmaar	346
Roupe v. d. Voort, Den Haag	346
Benny Slagers, Enter (Ov.)	346
Vereka, Terheijden (N.Br.)	346
Jan D. Kappelle & Zn., Deventer	346
Beaphar, Raalte	346
Harteveld Hoos & Heyermans B.V., Rotterdam	349
Sabri Pit Supplies, Oosterhout (N.Br.)	349
Blankenstijn's Vogelhandel, Veenendaal	351
Witte Molen, Meeuwen (N.Br.)	353
Vraag en aanbod	354
Animali, Eindhoven	359
Van Waardhuizen, Leiderdorp	359
Conditio, Delft	359
Rein v. d. Veen, Goor	359
Witte Molen, Meeuwen (N.Br.)	360

Voorpagina: Troepiaal, foto A. Schrempf

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*



Zilverbruinopaal

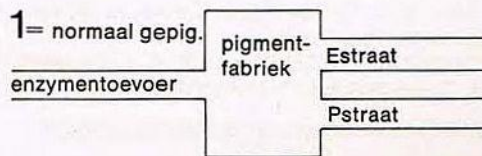
foto's W. D. H. Spijker

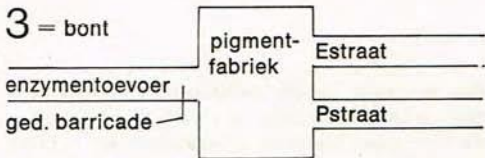
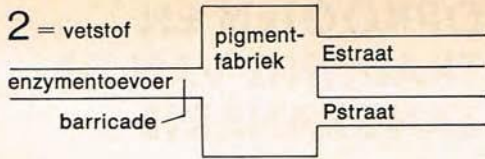
ONGEPIGMENTEERD IS GEPIGMENTEERD

door J. Kuiper

Op het vraagprogramma van onze Bond prijken altijd twee soorten kleurkanaries, de gepigmenteerden en de ongepigmenteerden, de laatste worden meestal aangeduid als vetstofkanaries. Door de enorme toename van het aantal factoren is het al enige tijd mogelijk om gepigmenteerde kanaries te kweken die er uitzien als vetstofvogels; over het algemeen worden deze ook als zodanig gekeurd. Dit is bijv. het geval met de opalen uit de bruin- en de isabelserie en met de agaats en isabelino's. Hierbij is uitgegaan van het standpunt dat pigment zich alleen kan laten beoordelen op z'n waarde als dat pigment voldoende zichtbaar is; bij de bovengenoemde soorten is dat nauwelijks het geval. Natuurlijk kunnen deze vogels nog wel genetisch thuisgebracht worden op de nog aanwezige donskleur, deze ontbreekt echter weer bij de isabelpastelopaalen, het blijft echter een gepigmenteerde vogel! Wordt nu zo'n isabelpastelopaal gepaard aan een vetstofvogel dan is Leiden in last. De gehele nakweek is dan in meer of mindere mate isabelpastelbont! Voor de kweker die dit overkomt is dit natuurlijk een grote teleurstelling, de jonge vogels kunnen niet naar de TT. Wij, u en ik, moeten in toenemende mate rekening gaan houden met het feit dat er steeds meer vogels komen waarvan het praktisch onmogelijk is vast te stellen of het gaat om een vetstof- dan wel om een pigmentvogel. Tja, en nu? Laten we gezamenlijk eens bekijken wat er voor verschil is tussen een vetstofvogel en een „blanke" gepigmenteerde vogel. De oorspronkelijke kanarie was een gepigmenteerde vogel, de daaruit ontstane vetstofvogel is dus een mutant. Deze mutant bezit

niet meer het vermogen om het pigmentjasje dat hij zou moeten dragen te laten zien. Hoe dat komt? Pigment ontstaat niet vanzelf, om het zichtbaar te maken is een chemische reactie binnen in de vogel noodzakelijk, deze reactie is bekend als pigmentoxydatie. Voor een chemische reactie is energie nodig, het zijn enzymen die voor de benodigde energie zorgen. Wat populairder uitgedrukt, er zit in de vogels een pigmentfabriek, en deze pigmentfabriek kan alleen draaien als er brandstof voorradig is. Om te illustreren wat ik bedoel dient het volgende tekeningetje, u zult dat verderop nog enige malen tegenkomen, in alle gevallen dient het om globaal zichtbaar te maken wat er ongeveer gebeurt bij het wel, niet of ten dele vormen van pigment. De enzymen komen in de pigmentfabriek, de fabriek gaat draaien en levert de pigmenten E=eumelanine en P=phaomelanine af door de verschillende straten. Bij de ons vanouds bekende vetstofvogel is er een barricade ontstaan op de enzymtoevoerstraat, de pigmentfabriek kan dus niet werken. Het kan natuurlijk ook gebeuren dat deze barricade niet de gehele toevoerstraat blokkeert, een aantal enzymen komt dan toch in de fabriek en er wordt een beetje pigment gevormd. Wat krijgen we dan? Juist, een bonte vogel.

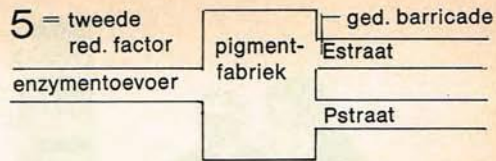
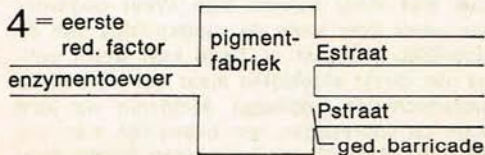




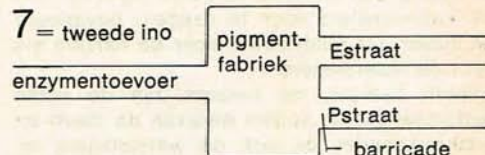
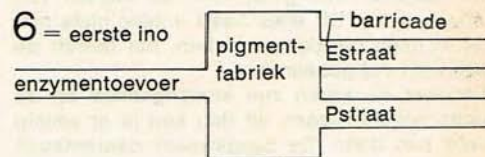
Op deze zelfde manier is ook de werkingssfeer van beide reductiefactoren aan te tonen:



Goudgeel



Bij de eerste reductiefactor r_b wordt de hoeveelheid phaomelanine verminderd en bij de tweede reductiefactor r_z wordt de hoeveelheid eumelanine gereduceerd (zie fig. 4 en 5). Het zal de nauwlettende lezers niet ontgaan zijn dat eventueel aanwezige barricades zowel voor als achter de pigmentfabriek kunnen voorkomen. Dat brengt ons bij het onderscheid tussen vetstof en „blanke” gepigmenteerde! Bij alle vetstofvogels ligt de barricade voor de pigmentfabriek, bij de uiterlijk pigmentloze gepigmenteerden liggen de barricades achter de pigmentfabriek. In deze schematische voorstelling van zaken passen waarschijnlijk ook de ino-mutaties, kijkt u maar even mee naar fig. 6 en 7.



Voor zover tot op heden bekend, wordt bij de eerste ino-mutant de eumelanine verhinderd op te treden, bij de tweede ino-mutant zou de phaomelanine niet meer tot uiting komen. Als dat inderdaad waar blijkt te zijn zal de vogel die beide ino-mutaties draagt een blanke vogel zijn, maarrrr... ook deze blanke vogel met rode ogen zal niet gepaard kunnen worden aan een blanke vogel die zijn barricade voor de pigmentfabriek heeft. Het lijkt erop dat deze verschillen altijd aanwezig zullen blijven. Ik hoop dat de weinig wetenschappelijke voorstelling van zaken door mij gegeven u dat in ieder geval duidelijk heeft gemaakt.



OPKOOIEN EN TRAINING VAN DE ZANGKANARIE

Tekst en foto's door C. E. van Berkel

Het KWEKEN van zang- en kleurkanaries kent in wezen weinig verschillen. Gebruik van broedkooien, toepassen van paren- of wisselbroed etc.

Het grote verschil in kweekrichting openbaart zich het sterkst na de ruiperiode van de vogels.

De kleurkanariekwekers dienen het resultaat af te wachten zonder dat ze in feite dan nog iets kunnen doen om de kleur van hun vogels te verbeteren. De vogels zijn het of ze zijn het niet. „To be or not to be is the question” zou Shakespeare zeggen. Weliswaar heeft de kleurkanariekweker wel een bepaalde grip op het resultaat maar die ligt in hoofdzaak bij het samenstellen van de kweekparen, alhoewel ditzelfde ook geldt voor de kweker van zangkanaries. Dit alles heeft echter niets met het kweken op zich te maken, het betreft de fase vóór dat gebeuren.

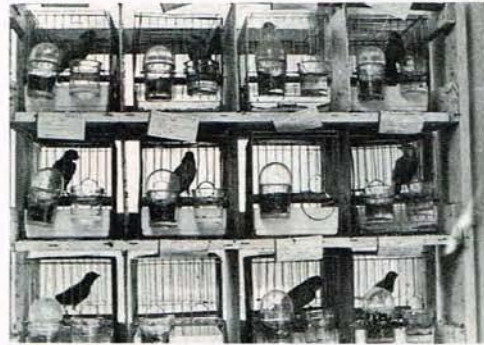
Wanneer de paren zijn samengesteld en de jonge vogels vliegen uit dan kun je er weinig meer aan doen. De zangkweker daarentegen krijgt dan pas het grote werk. Zijn vogels moeten gaan studeren om straks op het juiste tijdstip een zo goed mogelijk repertoire aan de keurmeesters voor te dragen; gevarieerd en zuiver. Dit geldt zowel voor de harzers als voor de waterslagers.

Tussen haakjes, de harzers zijn de oudst gedomesticeerde vogels waarvan de kleur- en postuurkanaries en ook de waterslagers afstammen.

Het lied van de harzer en waterslager verschilt veel. Dat van de waterslager is harder, metaalachtig. Het ritme is sneller, met grote contrasten tussen lage en hoge tonen en gelijkt veel op het lied van de nachtegaal. Het harzerlied is week en afgerond.

Over de verschillende toeren zoals die op de keurlijsten zijn vermeld, o.a. holrollen, knorren, schokkels, kloeken, woeten, bellen, belrol, fluitrol etc. kan ik u weinig vertellen want helaas, ik weet het ook niet. Ik heb evenwel erg veel bewondering voor de zangkwekers omdat ik weet dat zij met name aan de training van hun vogels ontzettend veel tijd besteden en daarbij ook erg veel geduld kunnen opbrengen.

Als de jonge vogels zelfstandig zijn dan worden ze ondergebracht in kleine vluchten waar ze zich goed kunnen ontwikkelen en kunnen uitgroeien tot gezonde, sterke vogels. De jonge mannen ondernemen al spoedig schuchtere pogingen om te zingen, te meer omdat in diezelfde kweekruimte hun vader ook van zich laat horen. De meer geroutineerde kweker zal zeker dan al voorzichtig kunnen waarnemen wat er in de jonge vogel zit.



Omstreeks half oktober, wanneer de vogels zijn uitgeruid, worden ze behoedzaam uit de vluchtjes gevangen. Geen jaagpartij maar rustig en beheerst. Elke jonge man wordt dan in een zangkooitje geplaatst. De kooitjes worden netjes in een rij in de kweekruimte opgesteld. De vogels zien elkaar en kennen ook de omgeving. Nadat ze ongeveer een week op deze wijze hebben doorgebracht en ze min of meer aan de veranderde omstandigheden gewend zijn geraakt worden tussen de zangkooitjes tussenschotjes geplaatst zodat de vogels elkaar niet meer kunnen zien. Weer ongeveer een week later gaan de zangkooitjes dan de eigenlijke zangkast in. Deze kast wordt echter niet direkt afgesloten maar wel worden de tussenschotjes geplaatst. Middenin de kast komt de voorzanger, een overjarige man van dezelfde stam of een kweekman indien deze tenminste over het goede lied beschikt en vroeg genoeg uit de kweek is genomen. De vogels die aan elkaar verwant zijn, „de gebroeders” bijvoorbeeld, komen naast elkaar te

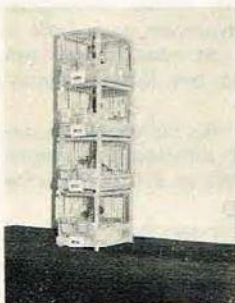
staan. Door regelmatig het gordijn van de zangkast even te sluiten worden de vogels geleidelijk gewend aan verduistering. Ongeveer 7 à 8 dagen nadat ze in de kast zijn geplaatst wordt het gordijn dichtgedaan. Het is dan donker in de kast maar ook weer niet zo dat de vogels hun voedsel niet meer kunnen vinden.

Dat voedsel bestaat veelal uit raapzaad met 's morgens wat krachtvoer en in de avond een theelepeltje snoepzaad. Af en toe ook een stukje appel en wat groen.

Het is overbodig om te zeggen dat de kast en de zangkooitjes goed onderhouden moeten worden. Minstens elke week alles grondig schoonmaken.

Op onregelmatige tijden gaat voor de kast de lamp aan en worden de gordijnen opengeschoven. Wanneer er vogels worden waargenomen die minder goede geluiden voortbrengen worden ze verwisseld voor andere. Als het zover is dat ze volledig hun lied gaan brengen, meestal zo'n drie à vier weken voor het tentoonstellingsseizoen, worden de vogels uitgezet. Vier kooitjes op elkaar op tafel onder kunstlicht. Zo blijven ze een kwartier staan en gaan dan terug. Het is een tijd van luisteren en sorteren om zo tot goede stammen te komen. Men moet zelf uiteraard het lied, de toeren, wel kennen om de eigen vogels te kunnen beoordelen. Veel naar andere liefhebbers gaan om te luisteren, en misschien kunnen de in de handel zijnde grammofoonplaatjes u ook goede diensten bewijzen.

Dat uitzetten gebeurt zo mogelijk op onregelmatige tijden en plaatsen en tweemaal per dag. Ongeveer een à twee weken voor de wedstrijd komen ze dagelijks een half uur op tafel.



Het is aan te bevelen om af en toe tijdens het afluisteren wat vrienden of kennissen daarbij aanwezig te doen zijn zodat de vogels ook eens andere gezichten zien. Tevens is het bijzonder goed om de vogels eens in te pakken in de vervoerkoffer en een eindje te gaan rijden om ze dan bij een vriend of kennis uit te zetten. De vogels raken hierdoor ook wat gewend aan het vervoer en aan het feit dat

ze ergens anders ook hun repertoire kunnen brengen.

Dan is de tijd van tentoonstellingen aangebroken. Op de gebruikelijke wijze gaan de vogels met zangkooitje en al in de vervoerkoffer en worden rustig overgebracht naar de TT-zaal. Daar staan intussen de zangkasten opgesteld en worden de zangkooitjes, voorzien van een nummer, in die kasten geplaatst. Ook in DIE kasten worden de zangkooitjes door tussenschotjes gescheiden en zijn ze van een gordijn voorzien. Tot na de keuring dienen de gordijnen van de zangkasten gesloten te blijven, behalve dan 's morgens van ongeveer 8.00 uur tot 08.30 uur om de vogels gelegenheid te geven om te eten. In het zaad mag geen hennep zitten gezien er dan de kans bestaat dat de vogel tijdens de keuring niet zingt maar met dat hennep gaat spelen.



De keuring moet geschieden in een kleine verwarmde kamer met kunstlicht waar de keurmeesters op generlei wijze worden gestoord en ook de vogels gelegenheid hebben zich volledig te uiten. Het voortbrengen van de vogels moet in afgesloten kisten gebeuren. Op deze wijze worden ze ook na de keuring weer opgehaald. Als de keuring achter de rug is kunnen de gordijnen van de kasten worden opengeschoven en kunnen de vogels goed worden verzorgd. Ook tijdens de tentoonstelling mogen de gordijnen geopend zijn.

Als na de tentoonstelling de vogels weer in huis zijn gearriveerd, worden hun zangkooitjes goed schoongemaakt en geven we de vogels iets extra's om weer zo spoedig mogelijk in goede konditie te zijn. Men dient daarbij ook de temperatuur van hun omgeving in de gaten te houden en voorkomen moet worden dat ze van een warme TT-zaal in een kille zolderkamer worden geplaatst. Gaan ze niet meer naar een volgende tentoonstelling dan moeten ze geleidelijk worden gewend aan die temperatuur die heerst in de ruimte waar ze tot het volgende kweekseizoen dienen te verblijven.

Ik wens u allen voor het komende TT-seizoen goede punten, weinig foute toeren en beslist geen NG (niet gezongen).



BEPLANTING IN EN OM DE VOLIÈRE

VLINDERSTRIJK

Buddleia davidii

Een welbekende heester die ook geschikt is om in de volière te planten. Ze kunnen een hoogte bereiken van 4 meter. Wanneer men ze echter in het voorjaar tot op ongeveer 20 cm van de grond terug snoeit blijven ze kleiner en bloeien ze meer.

In juni verschijnen de grote bloemtrossen die aan seringen doen denken aan overhangende twijgen.

De naam zegt het eigenlijk al, de struik trekt talloze vlinders, bijen en andere insecten aan. Ze vragen een normale tuingrond, zonnige standplaats en af en toe wat bemesting.

Er zijn diverse rassen waarvan die op de kleurfoto wel de bekendste is. Deze foto is genomen omstreeks augustus toen de bloemen al gedeeltelijk waren verwelkt. Uitknippen van de bruin geworden trossen kan de bloei verlengen.



FLORAVI



Deze baardvogel en vele soorten tangara's, (o.a. ook organisten), blauwe suikervogels, honingvogels, bladvogels, pitta's, brilvogels, troepialen, buul-buuls, tyrannen, enz. kunt u vrij zien rondvliegen in de open kooien van het nieuwe vogelhuis in het Noorderdierenpark te Emmen.

Men heeft bij de opzet van dit vogelhuis gebruik gemaakt van het principe dat vogels het donker niet ingaan als ze zelf in verlichte kooien worden gehouden.

U krijgt nu de kans de vogels van zeer nabij te observeren, zonder hinderlijke ruiten of gaas.

De kollektie vogels werd in overleg met de vogelkenner, de heer R. R. P. van der Mark, samengesteld.

Kortom, een bezoek aan het dynamische Noorderdierenpark mag u niet missen. Het park is iedere dag weer anders, maar altijd boeiend en... het gehele jaar geopend.

ASPERGILLOSIS, SCHIMMELS EN SCHIMMELGEVAAR I

door P. A. M. Timmermans

Aspergillosis wordt veroorzaakt door infectie van de ademhalingswegen met sporen van de schimmel *Aspergillus fumigatus*. Het is de meest voorkomende mycose, schimmelziekte, bij vogels. Alvorens nader op deze materie in te gaan, zou ik u gaarne het een en ander over schimmels in het algemeen, uiteraard m.b.t. onze liefhebberij, willen vermelden. Mijns inziens kunnen we de voor ons belangrijke en minder belangrijke soorten op de volgende manier onderverdelen:

a. **Schadelijke species.** Deze verdelen we in drie nauw met elkaar in verband staande groepen.

1. Op en in de vogels levende schimmels.
2. Vergif vormende soorten.
3. Voedsel bedervende species.

b. **Nuttige schimmels**, o.a. antibioticaproducten.

c. **Alle andere soorten.**

Daar c een voor ons weinig interessante en niet ter zake doende verzameling is, zullen wij de plantjes onder b eens wat nader bekijken. Er zijn schimmels, evenals bacteriën, die stoffen produceren die reeds bij een minimale aanwezigheid dodelijk zijn voor andere micro-organismen. Enkele zijn ook giftig voor hogere dieren en kunnen dus niet als geneesmiddelen gebruikt worden. Desalniettemin zijn er ruim 300 bruikbare antibiotica. Vaak produceren verschillende soorten hetzelfde, chemisch enigszins gemodificeerde antibioticum. Omdat niet alle lagere planten even gevoelig zijn voor dezelfde antibiotica, kan men niet zo maar lukraak met deze stoffen omspringen. Slechts artsen zijn in ons land gerechtigd om met deze geneesmiddelen om te gaan. Behalve voor het behandelen van infectieziekten worden ze in sommige landen ook gebruikt voor het conserveren van vers gevogelte en vis. Het toevoegen van kleine hoeveelheden van sommige van deze antimicrobiële verbindingen veroorzaakt een snellere groei van zowel embryonale als post-embryonale vogels. De schaduwzijde van deze additieven, aan sommige vogelvoer, bestaat uit het verschijnen van o.a. *Salmonella*-stammen die resistent, ongevoelig, zijn geworden voor het betreffende vergif. Er moet dan worden overgeschakeld op een ander antibioticum.

De onder a.3 genoemde zwammen zetten het voor onze vogels bedoelde voedsel om in

voor henzelf goed opneembare spijs. Bij deze door enzymen gekatalyseerde chemische omzettingen treden nevenreacties op die leiden tot de vorming van vaak onsmakelijke, soms giftige, verbindingen. Omdat schimmels en schimmelsporen, om het zo maar eens te zeggen, alomtegenwoordig zijn, is het raadzaam gemakkelijk bedervende voedingswaar als geweekt brood, zaad en opfokvoer, evenals gekiemd zaad, regelmatig te verversen.

De bij dit afbraakproces gevormde stofwisselingsprodukten zijn globaal te verdelen in primaire en secundaire metabolieten.

De eerstgenoemde ontstaan reeds tijdens de allereerste omzettingen. Dit is meestal afbraak van de in de voedingsbodem aanwezige suikers, terwijl de secundaire stofwisselingsprodukten meestal pas na enige dagen of later ontstaan bij de autolyse van de levende schimmelcellen. Deze autolyse treedt op als er te weinig voedsel voor de planten aanwezig is en ze het t.g.v. hun eigen uitscheidings- en omzettingsprodukten niet meer kunnen bolwerken. Autolyse betekent zelfontleding.

Enige voorbeelden van primaire stofwisselingsprodukten zijn melkzuur, azijnzuur, alcohol en oxaalzuur. Tot de tweede groep behoren o.a. de giftige metabolieten van de onder a.2 vermelde schimmels.

Er zijn momenteel reeds meer dan honderd „gewone” bederfschimmels bekend die deze gifstoffen produceren. Deze schimmels worden mycotoxinogene schimmels genoemd. Hun toxinen, vergiften, worden logischerwijs met de naam mycotoxinen aangeduid. Deze toxinen worden normaliter slechts zeer langzaam door het lichaam verwijderd. Verhitting destrueert, vernietigt, deze verbindingen meestal niet. Zij plegen in vele weefsels te accumuleren en vooral de lever en de nieren moeten het vaak ontgelden. Het waarom hiervan spreekt voor zich als u zich de functie van deze organen voor de geest haalt. Vele schimmels produceren dezelfde toxine. Aflatoxine is de bekendste van deze stoffen. *Aspergillus flavus* en enige andere soorten leverden bij onderzoek te zamen reeds acht verschillende aflatoxinen op. In 1960 werd deze verbinding ontdekt toen men op zoek ging naar de doodsoorzaak van in Engeland gemeste kalkoenen. In het voer bleek met schimmels geïnfecteerd pindameel verwerkt

te zijn. Enige tientallen microgrammen, een microgram is 1 miljoenste gram, vormen reeds een dodelijke dosis voor onze vogels. Ochratoxinen zijn de gifstoffen die gevormd worden door *Aspergillus ochraceus*. Andere mycotoxinen zijn o.a. byssochlaminezuur, luteoskyrin en patulin. Resumerend kan gezegd worden dat we slechts dan last met deze secundaire stofwisselingsproducten krijgen als we reeds schimmelhaarden met het bekende blote oog hadden kunnen waarnemen. Een uitzondering hierop vormen zaad en meel. Bij meel is een infectie voor het oog goed weg te moffelen. Beschimmeld graan dat niet al te sterk is aangetast, kan gepoetst, licht

gezwaveld en met levertraan of een andere minder ruikende olie behandeld worden. Het is een feit dat we voor wat dit betreft volledig op onze, gelukkig betrouwbare, groothandelaren moeten kunnen bouwen.

De meeste mycotoxinen zijn zuurbestendig en ongevoelig voor een groot aantal chemische behandelingsmethoden.

Bij opname van iets grotere hoeveelheden dan vermeld treden er verschijnselen op die men rangschikt onder de vergiftigingen. Bij consumptie van minimale quantumtussen kunnen we geconfronteerd worden met kankerachtige aantastingen van de organen van onze vogels.

Wissel

WIRIKA

ELSCHOTSCHEWEG 15 · SCHIJNDEL (NED.) · TEL. 04104-2355

Wij bieden U vrijblijvend aan:

Teugelstr.	8,— p.p.	Saffraanvinken klein	20,— p.p.
Napoleons	fl. 7,— p.p.	Purpergranaatastr.	50,— p.p.
Zilver- en loodbekjes	7,— p.p.	Melbastrilde	45,— p.p.
Bandvinken	7,75 p.p.	Blauwe honingzuigers	55,— p.p.
Ekstertjes	7,75 p.p.	Cubavinken	40,— p.p.
Vuurvinken	9,50 p.p.	Dwertimaties	25,— p.p.
Goudmussen	9,— p.p.	Zwartkop timalties	50,— p.p.
Blauwfazantjes	9,— p.p.	Palm Tangara's	40,— p.p.
Oranjeakakjes	9,— p.p.	Himalaya Sijjes	20,— p.p.
Goudbukjes	10,50 p.p.	Angola Roodbekwevers	11,— p.p.
Mozambique Sijjes	12,— p.p.	Shama Lijsters	65,— p.p.
Edelzangers	12,— p.p.	Bladvogels	50,— p.p.
Geelstuit Edelzangers	15,— p.p.	Blauwvleugel Bladvogels	60,— p.p.
Staalvinken	9,— p.p.	Grote Groene Bladvogels	70,— p.p.
Dominicaan Wida's op kleur	22,50 p.p.	Fairy Bluebirds	100,— p.p.
Oost Afrikaanse Blauwfazantjes	11,— p.p.	Chinese Spottijster	45,— p.p.
Geelschouder Wida's	20,— p.p.	Witkuiogaaien	45,— p.p.
Groene Tijgervinken	25,— p.p.	Jala merels	30,— p.p.
Tijgervinken	9,— p.p.	Purperkopaaien	100,— p.p.
Muskaatvinken	8,— p.p.	Afrikaanse Glansmerels	20,— p.p.
Driekleurnonnen	8,50 p.p.	Purper Glansmerels	25,— p.p.
Witkop- en Zwartkopnonnen	9,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Blauwgrijze roodstaartjes	10,— p.p.	Bruinkoportelanen	7,50 p.p.
St. Helena fazantjes	15,— p.p.	Zwartkoportelanen	12,50 p.p.
Dubbele goudbukjes	14,— p.p.	Kala Bulbuls	17,50 p.p.
Angola blauwfazantjes	15,— p.p.	Roodoorbulbuls	22,50 p.p.
Zambia Wevers	22,50 p.p.	Witoorbulbuls	22,50 p.p.
Schubben duifjes	35,— p.p.	Oever Mynahs	17,50 p.p.
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Herten Mynahs	22,50 p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.	Pagoda Merels	17,50 p.p.
Zwartmaskerduifjes	22,50 p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.p.
Zebra-duifjes	40,— p.p.	Mexikaanse kernbijters	22,50 p.p.
Geelsnavel Peruduijjes	45,— p.p.	Rode kroonvinken	17,50 p.p.
Groenvleugelduiven	60,— p.p.	Witborstrallen	50,— p.p.
Senegalduiven	30,— p.p.	Grasparkieten	10,— p.p.
Staalvleedduiven	30,— p.p.	Muisparkieten	45,— p.p.
Chinese kwartels	12,50 p.p.	Agapornis Personata	65,— p.p.
Witte Japanse kwartels	25,— p.p.	Agapornis Fisher's	60,— p.p.
Ind. kwartels	15,— p.p.	Agapornis Rosecollijs	45,— p.p.
Regen kwartels	20,— p.p.	Alexander parkieten	150,— p.p.
Rodebos kwartels	22,50 p.p.	Goudvoorhoofd-parkieten	65,— p.p.
Japanse Kwartels	17,50 p.p.	Edelparkieten	70,— p.p.
Francoline kwartels	22,50 p.p.	Geelvoorhoofd Amazone	
Zilver Chinese kwartels	20,— p.p.	papegaaien, vanaf	175,— p.p.
Grijze Zebravinken	10,— p.p.	Grijze roodstaart papegaaien	
Witte Zebravinken	12,— p.p.	vanaf	200,— p.p.
Beige Zebravinken	11,— p.p.	Roodkuifkardinalen	22,50 p.p.
Masker Zebravinken	14,— p.p.	Groene kardinalen	35,— p.p.
Zilvervleugel Zebravinken	14,— p.p.	Deensbonte, Albino-, en	
Japanse Meeuwjes	9,— p.p.	Lutino-parkieten	12,— p.p.
Brillenvogels	25,— p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Brillenvogels groot	35,— p.p.	Nandaya parkieten	60,— p.p.
Japanse nachtegale (pop)	15,— p.p.	Bruinoorparkieten	70,— p.p.
Blauwvleugelnachtegale	40,— p.p.	Oranjevleugelparkieten	60,— p.p.
Rijstvogels	12,— p.p.	Kanarievleugelparkieten	55,— p.p.
Witte Rijstvogels	50,— p.p.	Amazone kardinalen	25,— p.p.
		Morgerammervinken	17,50 p.p.
		Diverse soorten Lorries vanaf	200,— p.p.

TEVENS BIEDEN WIJ U AAN EEN GROTE COLLECTIE TROPISCHE VISSSEN, PLANTEN EN AQUARIUM BENODIGDHEDEN. BRENG VRIJBLIJVEND EEN BEZOEK AAN ONZE MAGAZIJNEN. Condities: niet franco, rembours. Min. order / 20,—. Verpakking / 2,— per kistje. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 6 uur. Zondags t/m 26 aug. tot 15.30 uur.

In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote kollektie trop. vogels voor inkoop en verkoop: Wormerveer, Hotel De Jonge Prins, Marktstraat 2, van 10.00 tot 13.30 uur, 8 september, 29 september, 20 oktober, 10 november en 1 december. Spijkenisse, Ver. geb. Het Kontakt, Vredenhofstraat 14, van 10.00 tot 13.30 uur, 15 september, 6 oktober, 27 oktober, 17 november en 8 december. Schagen, Don Boschhuis, Molenstraat 12, van 10.30 tot 13.30 uur, 22 september, 13 oktober, 3 november, 24 november en 15 december.

„WIRIKA“ - Elschotsheweg 15, Schijndel - Telefoon 04104-2355.

TROPISCHE VOGELS

TROPISCHE PLANTEN

TROPISCHE VISSSEN

De

DE GOUDVINK IN CASSATIE?

MEMORANDUM

Artikel 7 van de Vogelwet verbiedt onder meer het houden van Goudvinken.

Naar mijn mening zijn alle juridische mogelijkheden thans uitgeput om niettegenstaande deze wettelijke bepaling toch de vogelliefhebber, die zelfgekweekte Goudvinken in zijn volière houdt, daar niet onder te laten vallen.

Op 19 februari 1972 werden bij de heer Van Zundert een drietal Goudvinken in beslag genomen en werd tegen hem procesverbaal opgemaakt.

De verdediging bij de kantonrechter te Zevenbergen bestond uit twee punten:

1. overmacht

Er was immers sprake van een conflictsituatie: enerzijds moest Van Zundert de Vogelwet gehoorzamen en de vogeltjes weg laten vliegen, anderzijds mocht hij zich niet schuldig maken aan dieren mishandeling. Onze stelling was namelijk, dat wanneer de heer Van Zundert de vogeltjes weg zou laten vliegen, zij spoedig zouden sterven, daar zij door het lange verblijf in de volière niet meer gewend waren aan de vrije natuur.

2. geen werkelijk strafwaardig gedrag (juridisch: de materiële wederrechtelijkheid ontbrak).

De Vogelwet is immers bedoeld om de vogelstand in de vrije natuur te beschermen. Door nu als Van Zundert zelfgekweekte vogels (in ieder geval vogels, die reeds gekooid waren toen dit nog niet verboden was) te houden, wordt in de verste verte geen afbreuk gedaan aan de vogelstand.

De kantonrechter verwierp dit verweer en veroordeelde de heer Van Zundert.

Hij overwoog daarbij:

A. Overmacht:

Een beroep daarop gaat niet op: Goudvinken, die na altijd in een volière te hebben gezeten, losgelaten worden, zijn beslist niet ten dode opgeschreven, indien men ze tevoren „afwent”; dat wil zeggen hun natuurlijke schuwheid teruggeeft. De kantonrechter had namelijk de getuige-deskundige frater Deltour uit Eindhoven. Deze verklaarde, dat dit afwennen inderdaad zeer goed mogelijk is. Hij had daarmee immers grote ervaring. De kanton-

rechter overwoog in zijn vonnis echter wel, dat hij het betoog van de frater niet sterk vond, maar dat anderzijds de frater toch als een zeer deskundig man bekend stond en wij geen **tegenbewijs** konden leveren aangaande de beweringen van de frater.

B. Was er sprake van werkelijk strafbaar handelen?

Volgens de kantonrechter was dit inderdaad het geval, nu de nog zeer recent geleden gewijzigde Vogelwet juist geen onderscheid wenst te maken tussen mensen als de heer Van Zundert en degenen die door bijvoorbeeld zelf gevangen vogeltjes te verhandelen wel afbreuk doen aan de vogelstand in de vrije natuur. Deze laatste mensen zullen zich er altijd op beroepen, dat ze „zelfgekweekte” vogels verhandelen, zeker nu ze dit niet door registratie behoeven aan te tonen, zodat zij voor de Justitie ongrijpbaar zijn, **tenzij** zowel de in de vrije natuur gevangen vogels als de zelfgekweekte vogels over één kam geschorren worden: daarmee moeten dan wel de goeden met de kwaden lijden.

Van het vonnis van de kantonrechter te Zevenbergen wordt in Hoger Beroep gegaan bij de Rechtbank te Breda. Daar werd frater Deltour nog nader door ons aan de tand gevoeld. Het afwennen van de goudvinken hield in, dat:

- a. zij weer behoorlijk vliegvaardig moesten worden;
- b. zij weer zelf hun voedsel zouden kunnen zoeken;
- c. zij weer hun natuurlijke schuwheid zouden hebben teruggekregen.

Frater Deltour heeft als getuige-deskundige verklaard bovengenoemde eigenschappen min of meer te kunnen garanderen, wanneer de vogels een tijd lang in een daarvoor ingerichte volière worden gehouden. Wanneer hij de vogels loslaat, worden deze geringd. Het aantal terugmeldingen is gelijk aan dat van het Vogeltrekstation te Arnhem. Dit station laat ook vogels ringen en ontvangt daarna terugmeldingen van met name vangstations, die vogels levend vangen. De terugmeldingen vinden gemiddeld plusminus anderhalf jaar na het ringen plaats.

In tegenstelling tot de kantonrechter te Zevenbergen vond de Rechtbank op grond van het bovenstaande het betoog van frater Deltour toch sterk en nam de Rechtbank, gelijk de kantonrechter te Zevenbergen, aan, dat hier geen sprake was van overmacht.

Voor wat betreft het tweede verweer – werd hier werkelijk strafwaardig gehandeld? – heeft de Rechtbank geheel de redenering van de kantonrechter te Zevenbergen overgenomen: de Wet is te duidelijk en wil zowel het houden van in de natuur gevangen vogels als zelfgekweekte vogels verbieden.

Tegen het vonnis van de Rechtbank te Breda werd door ons cassatie aangetekend. Eerst daarna, en wel onlangs kwamen wij in het bezit van het schriftelijk vonnis, waarin de motivering van het vonnis te lezen staat.

Het instellen van cassatie bij de Hoge Raad is slechts mogelijk wanneer men van mening is, dat de Rechtbank bepaalde juridische fouten heeft gemaakt. Na grondige bestudering van het schriftelijk vonnis kwamen wij tot de overtuiging, dat het instellen van cassatie zinloos is, daar de Rechtbank fouten, die voor cassatie in aanmerking komen, niet had gemaakt. De punten, waar wij met de Rechtbank van

mening over verschilden, kwamen helaas niet voor cassatie in aanmerking.

Wij komen dan ook tot de conclusie, dat in de door ons behandelde strafzaken heel veel heeft afgehangen van het betoog van de getuige-deskundige, frater Deltour. Het is echter helaas niet te bewijzen, dat deze frater ongelijk heeft, ook al vermoeden wij dit. De enige mogelijkheid, die de Bond van Vogel-liefhebbers, naar onze mening dan ook rest, is het bevorderen van een verandering van de Vogelwet. Zolang deze Wet in zijn huidige vorm blijft bestaan, zijn houders van goudvinken, ook al betreft het eigen kweek, strafbaar.

40 jaar NBvV

**BENT U OOK VAN MENING
DAT LEDENWERVING ALLEEN
EEN ZAAK VOOR UW BESTUUR
IS ??????**

NEE TOCH?

VOZANO'S VOGELHANDEL

HOOGSTRAAT 203 - VLAARDINGEN (HOLLAND) - TELEFOON 010-344576

Napoleons	6,50 p.p.	Spitsstaartamadines	35,— p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Rode Kardinalen	45,— p.p.
Goudbuikjes	11,50 p.p.	Mantelkardinalen	19,50 p.st.
Tijgervinkjes	8,50 p.p.	Roodkuifkardinalen	19,50 p.st.
Zilverbekjes	6,— p.p.	Blaauwe Bisschoppen	27,50 p.st.
Loodbekjes	6,— p.p.	Mex. Cedervogels	24,50 p.st.
Zebravinken	v.a. 7,50 p.p.	Lazulivinken	22,50 p.st.
Driekleurnonnen	7,50 p.p.	Indigovinken	19,50 p.st.
Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Mex. nonpareils	45,— p.p.
Witkopnonnen	8,50 p.p.	Saffraanvinken	22,50 p.p.
Muskaatvinken	7,50 p.p.	Regenboogvinken	45,— p.p.
Bandvinken	7,50 p.p.	Grote Cubavinken	45,— p.p.
Jap. meeuwtes	7,50 p.p.	Roodbuikvliegenvangers	135,— p.p.
Pirolwevers	13,50 p.p.	Witkopschamlijsters	65,— p.st.
Zevenstrepengorzen	13,50 p.p.	Bl. wangbaardvogels	45,— p.st.
Rijstvogels	9,50 p.p.	Dayallijsters	45,— p.st.
Witte Rijstvogels	45,— p.p.	Herderspreeuwen	19,50 p.st.
Staalvinken	8,50 p.p.	Eksterspreeuwen	19,50 p.st.
Geelnekparadijswida's	22,50 p.p.	Jallaspreeuwen	24,50 p.st.
Roodschouderwida's	27,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Fisherwida's	55,— p.p.	Agap. Roseicolli	37,50 p.p.
Purpergranaatastrilden	75,— p.p.	Agap. Fischeri	47,50 p.p.
Grijze Kroonvinken	12,50 p.st.	Agap. Personata	57,50 p.p.
Melba astrilden	40,— p.p.	Grijze Roodstaartpapegaaien	v.a. 175,— p.st.
Ind. nonpareils	19,50 p.p.		
Edelzangers	9,50 p.p.		
Geelstuitedelzangers	15,— p.p.		
Oogstreepedelzangers	12,50 p.p.		
Blauwfazantjes	8,50 p.p.		
Goudmussen	7,— p.p.		
Chin. dwergkwartels	9,50 p.p.		
idem zilver	17,50 p.p.		
Senegalduifjes	27,50 p.p.		
Staalvlekduifjes	27,50 p.p.		
Zwartmaskerduifjes	19,50 p.p.		
Diamantduifjes	19,50 p.p.		
Diamantvinken	50,— p.p.		
Binsenastrilden	45,— p.p.		

LET OP !!
I.v.m. het 700-jarig bestaan van de stad Vlaardingen, hebben wij diverse aanbiedingen (ook op de benodigdheden).

Verzending rembours,

VRACHT REKENING KOPER

Geopend: ma. t/m za. van 8.30 uur tot 18.00 uur

Wij kopen en rullen ook vogels.

VAN HET BONDSBESTUUR

KLEURKANARIEKOOIEN

Door verschillende afdelingen is het verzoek gericht om in de bestaande kleurkanarie TT-kooi een kleine verandering aan te brengen. Men wil in deze kooi bovenin in plaats van één zitstokje TWEE zitstokjes aanbrengen zoals dat ook in de TT-tropenkooi het geval is. Het bondsbestuur gaat met deze wijziging akkoord zonder echter dat reglementair voor te schrijven. De afdelingen worden daarin dus vrij gelaten echter met dien verstande dat wanneer ze tot twee zitstokjes overgaan dit in al hun kleurkanariekooien moet gebeuren.

SPREIDING TENTOONSTELLINGEN

Op de laatst gehouden bondsbestuursvergadering is met zorg van de planning van de tentoonstellingen voor het komende seizoen kennis genomen. De maand november is overbelast. Zo worden in de week van 11 tot en met 17 november niet minder dan 138 tentoonstellingen gehouden. Ditzelfde aantal in de daarop volgende week. Dit heeft tot gevolg dat we nu in elk van deze twee weken meer dan 50 keurmeesters te kort komen. De steeds gepropageerde spreiding heeft kennelijk weinig effect gesorteerd. Om deze reden heeft het bondsbestuur enkele ingrijpende maatregelen genomen. Om te beginnen is artikel 5 van het reglement voor de tentoonstellingen gewijzigd in dier voege dat voor „1 december en 31 december” gelezen moet worden „1 oktober”. Dat houdt in dat de afdelingen vóór 1 oktober a.s. hun aanvraag voor de tentoonstelling in het seizoen 1974/75 moeten indienen. Op 13 oktober d.a.v. heeft het bondsbestuur een vergadering en zal dan alle aanvragen behandelen. Eind oktober is er dan in elk distrikt een distriksvergadering en zullen de aanvragen worden afgewerkt. Het bestuur hoopt daarmee een daadwerkelijke bijdrage te leveren tot een goede spreiding van de tentoonstellingen en daarmee de jaarlijks terugkerende problemen van keurmeesterstekorten voor een goed deel op te lossen. Medio augustus zal elke afdeling nader worden geïnformeerd en worden ook de aanvraagformulieren toegezonden.

NIEUWE AFDELINGEN

Als nieuwe afdeling mogen we ditmaal begroeten Lunteren in Gelderland en Hilvarenbeek in Noord-Brabant. Van harte welkom in onze organisatie en wij hopen dat u zich spoedig thuis voelt en wensen u alle succes.

VAN DE AFDELINGEN

Het was voor de afdeling RHENEN een zwarte dag in mei toen al haar TT-materiaal door brand werd verwoest. Niet minder dan 325 TT-kooien, al de stellingen etc. gingen in de vlammen op. Helaas was de afdeling niet verzekerd. Wij maken dan ook gelijk maar van de gelegenheid gebruik om de afdelingen er op te wijzen dit vooral te doen. De premie is in het algemeen beslist niet hoog en mocht er eens iets gebeuren dan is er in elk geval toch nog enige schadeloosstelling. Niettemin, voor de afdeling Rhenen ligt het feit er nu eenmaal. Wij hopen nu maar dat verschillende afdelingen daadwerkelijk de gedupeerde zustervereniging willen steunen. Penningmeester is de heer D. Middag, Anjerlaan 81 te Rhenen. Uw hulp zal buitengewoon op prijs worden gesteld. Bij voorbaat erg veel dank.

In schrille tegenstelling tot het bovenstaande was het op 8 juni jl. voor de afdeling LUTJEBROEK een feestelijke dag. Een door de eigen leden gebouwde en bevolkte voliëre van 9 x 3 meter is toen aangeboden aan het bejaardencentrum „t'Hiemert” aldaar. Goed werk, Streker vogelvrienden!

VAN DE KEURMEESTERS

Kleurkanaries: M. van Lienden te Opheusden is telefonisch bereikbaar onder nr. 08886-286. Hij is overigens voor dit seizoen al volgeboekt. G. W. Dummer is verhuisd naar Meyhorst 64-29 te Nijmegen. A. J. Daanen is verhuisd naar Dukatendreef 18 te Cuyk.

Tropen: De heer Heijboer is telefonisch bereikbaar onder nr. 01874-410.

Zang: De heer Wieringa is telefonisch bereikbaar onder nr. 02150-56292.

Wij verzoeken u deze wijziging aan te brengen in de keurmeesterslijst.

OVERLEDEN

Op 9 juni is te Deventer plotseling overleden de keurmeester B. Smies. Wij verliezen in hem een goed en gewaardeerd keurmeester en wensen zijn naaste familie veel sterkte en kracht.

Voorts zijn overleden A. Damhuis, Steenwijk; G. J. Wolters, Eerbeek; P. van Goethem, Den Bosch; T. Schoonderwoerd, Arnhem; W. Witte, Leerdam; A. H. Verhagen, Leerdam; J. Ribberink, Vroomshoop en L. Blom te Gouda.

Dat zij allen rusten in vrede.

TAMBOERIJNDUIF

Een wat minder bekende is wel de tamboerijnduif of *Turtur tympanistria*.

In het wild leven zij op Madagascar en in de wouden van Zuid-Abessinië en Sierra Leone, tot in Zuid-Afrika, met uitzondering van het westen van dit land en Zuidwest-Afrika.

Zij voeden zich daar hoofdzakelijk met ricinuszaad en andere oliehoudende zaden, welke zij op de grond opscharrelen.

Dit leuke en veel begeerde vogeltje van ca. 18 cm is een heel aardige vogel voor de volière. Jammer genoeg worden zij maar heel weinig ingevoerd.

Als men een paartje heeft kunnen bemachtigen zijn zij aanvankelijk nogal schrikachtig en schuw. Spoedig worden ze echter rustiger en worden dan vrij tamme volièrebewoners. De geslachten zijn goed te onderscheiden. De doffer bezit een wit voorhoofd en witte wangen, keel, borst en buik. De rug is bruin. Snavel en poten zijn rood.

Bij de duiven zijn de kop, rug en onderzijde bruin, en snavel en poten zijn rood.

De volière moet beplant zijn met wat boompjes en struiken. Ze koesteren zich bijzonder graag in het zonnetje, maar op de hete zomerdagen trekken zij zich rond het middaguur toch graag terug tussen het gebladerte.

Voor hun nestbouw gebruiken ze beukebladeren, halmen en coniferetakjes. Vooral de takjes van de thuja gebruiken ze met voorliefde.

De 2 eitjes worden 13 dagen bebroed, waarna de jonge „tamboerijnen” nog 13 dagen op

het nest blijven aleer ze uitvliegen. Ja, werkelijk vliegen, want dat kunnen ze dan reeds heel goed. Als ze 3 weken oud zijn, zijn ze zelfstandig. Dan moeten ze in een aparte volière geplaatst worden.

Het geslacht is na ongeveer 2 maanden te onderscheiden, de doffer krijgt dan witte veren op het voorhoofd.

Wil men echter goede broedresultaten bereiken, moet men beslist niet meer dan 1 paartje in de volière plaatsen, aangezien zij zich gemakkelijk laten verstoren waardoor het broedsel of de jongen verloren gaan.

Als men het voorgaande in acht neemt, kan men wel leuke resultaten verwachten. De kweek is zo al vaak goed geslaagd.

Zoals ik reeds opmerkte, leeft de tamboerijnduif hoofdzakelijk van oliehoudende zaden. Men moet ze dan ook nooit alleen met gierst voeden. Een zaadsamenstelling die redelijk zal voldoen bestaat uit ongeveer 75% hennep, 15% zilvergierst en 10% gemengde zaden van naaldbomen, gebroken pinda's, onkruidzaden, bessen enz.

Als extra geve men ze ook wat eivoer, miere-eieren, kleine meelwormen en slakjes.

Grit is als altijd onmisbaar.

Geheel winterhard zijn de tamboerijnduifjes niet, zodat in de wintermaanden voor een lichte verwarming gezorgd moet worden, $\pm 10^{\circ}\text{C}$ is reeds voldoende.

Men zal dan lange tijd van deze aardige en mooie duifjes kunnen genieten.

OVER BOTULISMUS EN HET OPTREDEN VAN EEN MASSALE STERFTE ONDER WATERVOGELS

door drs. H. T. J. Rosendal

Dit artikel kunt u beschouwen als een vervolg op een artikel van mijn hand in het juli-nummer 1970 van Onze Vogels (blz. 306 en 307), waarin ik het een en ander heb verteld over botulismus (en pseudo-botulismus) bij zwarte zwanen.

Toen schreef ik nog dat botulismus vrijwel uitsluitend bij zwanen voorkwam, maar dit is inmiddels volkomen achterhaald, want momenteel is botulismus reeds bij verschillende andere watervogels vastgesteld, o.a. bij eenden (wilde), wintertalingen, kapmeeuwen, meerkoeten, waterhoenen, watersnippen, visdieven, poelruiters, lepelaars en andere steltlopers.

Op dit ogenblik heeft botulismus al enkele duizenden slachtoffers gemaakt onder de verschillende watervogels. Botulismus is een vergiftiging, veroorzaakt door opname van vergiften, die door een bepaalde bacterie, *Clostridium botulinum*, worden geproduceerd. Men onderscheidt zes giftypen, die met de letters A tot en met F worden aangeduid. In Europa is in alle gevallen steeds het C-type aangetoond.

Het warme en droge zomerweer in 1970 en in 1971 heeft bij de uitbraken van botulismus (in 1970 in Den Haag, Hilvarenbeek, Warmond en Amsterdam en in 1971 in Almere (Zuid-Flevoland)) een zeer belangrijke rol gespeeld en zo is er een optimale kans ontstaan voor de vermeerdering van de betreffende bacterie en voor de produktie van veel vergif.

De verschijnselen van botulismus zijn de volgende:

Als eerste symptoom treedt een verminderd vliegvermogen op, bij het voortschrijden der ziekte kunnen de vogels niet meer vliegen. Daarna treden loopstoornissen op en tenslotte zitten de dieren in elkaar gezakt met afhanginge vleugels. Vervolgens treedt een verlamming op van de halsspieren. Eerst

trachten de dieren door draaien van de hals de kop nog op de rug te laten rusten, maar later rust de kop door de sterker wordende verlamming op de grond. Tenslotte treden ademstoornissen op, zodat de dieren met krampachtige bewegingen en open snavel trachten te ademen. Uiteindelijk sterven de vogels in coma.

Het ziekteverloop is sterk afhankelijk van de hoeveelheid opgenomen vergif. Het ziekteproces kan acuut verlopen bij opname van een hoge dosis, terwijl bij kleinere hoeveelheden vergif zich een meer chronisch ziektebeeld gaat ontwikkelen, dat zich tot over één week kan uitstrekken.

Welke omstandigheden zijn nu precies de oorzaak van zo'n massale sterfte?

In water- en baggermonsters is door het CDI (Centraal Diergeneeskundig Instituut) geen vergif aangetoond, daarentegen wel in vliegenmaden uit kadavers afkomstig. De droogte (lage waterstanden) en warmte spelen ook een rol; alleen bij temperaturen tussen 28° C en 37° C vormt de bacterie *Clostridium botulinum* veel gif. Het CDI heeft gevonden dat in ondiepe zones langs de oevers van de vennen in Hilvarenbeek de watertemperatuur hoog kan oplopen. Bij luchttemperaturen van 23° C overdag werden in de ondiepe oeverzones watertemperaturen van 30° C en meer gemeten. Op diepere plaatsen daarentegen was de temperatuur van het water 22° C!

De maatregelen ter bestrijding van de botulismus zullen zich zoveel mogelijk moeten richten naar de oorzaken.

Aangezien kadavers bij de produktie van het botulismus-vergif een belangrijke rol spelen, is het snel en regelmatig verwijderen van deze kadavers bij de ziektebestrijding een eerste vereiste. In Den Haag was dit goed uitvoerbaar, in Hilvarenbeek was dit echter onuitvoerbaar wegens de uitgestrektheid van het moeilijk begaanbare terrein. De watertem-

peratuur in de hand trachten te houden is eveneens een moeilijke zaak. Trachten een lage waterstand te voorkomen kan daarbij van belang zijn. Dit komt in Zuidelijk Flevoland neer op water terugpompen in de polder. . . , een vermoedelijk niet te hanteren oplossing.

Andere vergiften die bij het onderzoek naar de massale sterfte onder watervogels tevens betrokken dienen te worden (en dat ook zijn), zijn de chemische insecticiden en herbiciden (MCPA b.v.). Hierover heb ik in de serie „Ektoparasieten” al het nodige medegedeeld.

Op het gebied van vogelsterfte door insecticiden heeft dr. J. Koeman van het instituut voor Veterinaire Farmacologie en Toxicologie te Utrecht baanbrekend werk verricht. Dit instituut, alsmede het Instituut voor de Volksgezondheid te Bilthoven, het Centraal Instituut voor Voedingsonderzoek te Zeist, het Centraal Diergeneeskundig Instituut te Doorn en het Rijksinstituut voor Natuurbeheer te Leersum voeren dergelijke onderzoeken uit.

Mogelijk komt het in ons land nog eens tot een coördinatie van de nu versnipperende onderzoeken of tot één centraal instituut, dat zich als enige met dit werk bezighoudt.

A. Roza

IK BEN GERRIT

Onlangs bezorgde een vriend van mij ons een jonge zwarte kraai. Hij had vernomen dat het kraaienest waarin drie jongen waren, zou worden verwijderd. Men had daar in de directe omgeving van de boerderij liever geen kraaien. Het dier dat 30 dagen oud was, werd door ons op een stok geplaatst en ongeveer 10 dagen met een kettinkje daaraan bevestigd. De jonge kraai kon op het gazon lopen en pikte na enige dagen al in het gras op zoek naar wormen. Tijdens de nacht ging hij (of zij) onder een kist. Toen de vogel voor de eerste maal werd losgelaten, dat was op een avond, vloog hij direct naar een hoge wilgenboom op ongeveer 20 meter van ons huis verwijderd. Hij bleef daar zitten tot de daarop volgende middag. Door honger gedreven vloog hij toen naar het dak. Een buurjonge ving de kraai waarna hij door ons werd gevoerd. Het menu bestond uit geweekt brood, gekookte aardappel, vis — voornamelijk stukjes paling — en gehakt. Vervolgens lieten wij hem weer vrij. Daarna kwam hij steeds terug om voedsel te halen. Zodra onze vriend honkvast was, werd hij steeds vrijpostiger. De burens konden hem ook voeren en hij werd steeds tammer. Alles wat glom pikte hij weg. Eenmaal stal hij, toen ik mijn volière inging, de sleutelbos. Gelukkig kwam hij er weer rap mee terug vliegen. Bij mijn vrouw vloog hij steeds op de schouder wetende dat hij dan pas zijn kostje kreeg. Bloemen, voornamelijk fel gekleurden, vormden leuk speelgoed voor hem. Met een viooltje of salvia kon hij minuten-

lang bezig zijn. Omstreeks 06.00 uur 's morgens wekte hij ons en moest dan eerst zijn portie hebben. Een witte boterham, geweekt in water was voldoende. Als wij een weekend weg waren werd de kraai door onze burens verzorgd. Zodra hij echter weer een van ons gezin zag liet hij zich als het ware zo uit de lucht vallen om op het hoofd te belanden. Zelfs deinsde hij daar niet voor terug wanneer ik op de fiets reed. De vogels in mijn volière waren reeds lang aan de vogel gewend want hij zat regelmatig op het dak van de kooi. Omdat wij aan de rand van de polder wonen, kon de kraai zover hij wilde het weiland in gaan. Dat deed hij dan ook en vloog vaak zover dat hij uit het gezicht was verdwenen. Bij mijn vriend is het broertje of zusje van onze kraai maar voor zover wij konden nagaan hielden zij geen contact met elkaar alhoewel de afstand slechts enkele honderden meters was. Toen ik enige weken geleden met mijn gezin een weekend van huis was en wij daarna terug kwamen misten wij Gerrit, zo noemden wij hem. Mijn zontje en dochtertje die erg aan deze vriend gehecht waren, vonden dat bijzonder jammer. Inmiddels ben ik er achter gekomen dat een niet inwoner van onze gemeente de vogel heeft meegenomen. Deze man wist niet dat deze aan ons toebehoorde en heeft zich over de vogel ontfermd. Wij verwachtten binnenkort antwoord op de brief die ik aan de man heb geschreven en het ziet er wel naar uit dat wij dan spoedig weer onze vriend rond ons huis kunnen zien vliegen.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1 kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.



ONZE VIJANDEN

G. van der Zalm.

Als we ons plaatsen in een wereld van uitersten, ontmoeten we goed of slecht, juist of onjuist, vriend of vijand, zwart of wit. Het zijn afbakeningen waarmee we niet kunnen leven, omdat onze persoonlijke instelling gelukkig niet zo extreem is. De uitersten moeten gezien worden als aanduiding van de meest uiteenlopende mogelijkheden.

Daarbinnen liggen al die mogelijkheden die evenzeer een oplossing kunnen bieden en meer zijn aangepast aan de realiteit. De kleurenband geeft een alledaags voorbeeld. Voor zover we zwart en wit mogen aanmerken als kleuren, ligt daar tussenin de rijke kleurenschakering van het spectrum. Voorkeur voor kleuren kan verschillen, maar er is altijd wat bij. Dat betekent gewoon, dat we altijd een oplossing kunnen vinden als we dat willen.

Zo is het eigenlijk in het dagelijks leven precies hetzelfde. Tussen de uitersten liggen de mogelijkheden van oerleg, overeenstemming, aanpassing, geven nemen of wel samengevat het compromis. De uitersten leiden tot vijandschap, verwijdering, onbegrip en miskennen. De tussenliggende oplossingen mogen een aanslag plegen op onze persoonlijke wil, maar hebben een menselijke karakter.

In het dagelijks leven trachten we vijandschap te vermijden. Dat doen we niet door voor moeilijkheden opzij te gaan. Waar strijd wordt gemedend, omwille van de strijd, wordt geen oplossing bereikt. Strijd vraagt om weerstand die overwonnen moet worden en heeft een uitdagend karakter zolang die weerstand niet wordt gevonden. De enige oplossing is de motieven, die tot strijd aanleiding geven aan het geheel te ontnemen. En dat kan op vele manieren.

In onze liefhebberij kennen we ook veel „vijandige facetten“.

Vogelhouders onderscheiden zich slechts in één opzicht van alle andere mensen en dat is door het houden van vogels. Overigens zijn wij als alle anderen met eigenschappen en hoedanigheden die ons maken tot wat we zijn en hoe we zijn.

In onze hobby ontmoeten wij vijandige elementen, die een zeer verschillende oorsprong kunnen hebben. De voor ons meest opvallende bedreigingen komen van buiten af. Dat wil niet zeggen, dat het de voornaamste moeten zijn, maar zij spreken ons het meest aan. Wat een ander ons aandoet, doet ons vijandig aan. Dat gaat niet aan ons voorbij. Het zijn zo overwegend die zichtbare, tastbare of merkbare tegenpolen, die

afstotend werken. We kennen ook datgene wat vijandig aandoet omdat het ons handelen beïnvloedt terwijl we er toch rekening mee moeten houden. Dat is wettelijke regeling en normbesef die ons bindt. En dan moeten we niet vergeten, dat we ook een vijand van onszelf kunnen zijn, niet alleen door handelen, maar nog meer door de eigenschappen die wij in ons bergen en die zich niet verdragen met de wijze waarop onze liefhebberij uitgeoefend dient te worden.

Het is misschien nog meer de wijze van ons handelen tegen „vijandschap“ die een nadere indeling mogelijk maakt.

Strijd.

Onze liefhebberij kent vijanden die haar bestaan bedreigen zoals ziektekiemen, ongedierte als muggen, luizen e.d. Hierbij gaat het om bedreigingen, die zich niet met onze liefhebberij verdragen. Het is het één of het ander. Als wij hiertegen te waken hebben, is er geen keus.

Met alle ons ten dienste staande middelen, geoorloofd en geschikt, moeten wij ten strijde trekken. De instandhouding der liefhebberij en de verantwoording die wij daarvoor dragen, dwingen ons met die vijanden af te rekenen. Het is een kwestie van „to be or not to be“. Hierbij gaat het om bedreigingen, die zich niet met onze liefhebberij verdragen. Het is het één of het ander. Als wij hiertegen te waken hebben, is er geen keus.

Preventieve zorg en krachtadig ingrijpen zijn voor ons de middelen om dit soort onheil te voorkomen, uit te roeien of onomvang te beperken.

In dit opzicht gaat onze liefhebberij altijd gepaard met strijd. Onachtzaamheid is de kans die door onze vijanden wordt benut.

Voorzorg.

Er zijn in onze liefhebberij veel ons vijandige gezinde bedreigingen, waartegen we ons goed en tijdig kunnen verweren. Daarbij gaat het in hoofdzaak om problemen waarvan we de ongunstige uitwerking voor onze liefhebberij tijdig kunnen voorkomen.

Een sterk dominerende factor is het weer. Als we niet die maatregelen treffen, die nodig zijn voor onze vogels, kunnen er fatale gevolgen zijn. Daarom geven we onze vogels beschutting tegen regen, wind en zon. Als het nodig is regelen we ook de temperatuur nog. We hebben het min of meer in de hand deze bedreigingen te ondermijnen, als we zelf maar doen wat we moeten doen. Als de vogels toch de dupe worden, treft ons schuld.

Loslopend ongedierte kan ons veel ellende bezorgen. Ratten, muizen, wezels e.d. zijn onze natuurlijke vijanden, die we geen kans mogen geven.

Het is ons mogelijk — en wij hebben daar middelen voor — om onze vogels zodanig af te schermen, dat onze vijanden geen kans krijgen. Het is gewoon een kwestie van voorzorg en voorkomen.

In dit verband — hoewel het niet juist is om te spreken van „ongedierte” — moet vermeld worden de bedreiging, die door loslopende katten, wordt veroorzaakt. Velen hebben enorme last van katten. Omdat het huisdieren zijn zien we achter de kat de eigenaar of buur en dat is niet bevordelijk voor de vriendschap. Katten hebben hun natuurlijke instelling en wij mogen het hen niet kwalijk nemen, dat zij proberen onze vogels te pakken te krijgen. Daarom moeten wij tonen verstandiger te zijn dan de katten door de aantrekkingskracht te verminderen. Als een kat éénmaal succes heeft gehad, keert zij terug. Daarom moeten wij maken, dat er geen reden is om terug te komen. Hierbij wordt beslist niet bedoeld het zich vergrijpen aan een andermans eigendom. Wij hebben onze liefhebberij en ook een kat (of moeten we zeggen „poes”) is dikwijls het voorwerp van een liefhebberij. Wij zullen het alleen niet eens zijn met de wijze waarop die liefhebberij wordt bedreven als onze vogels in die kat verzeild raken.

Goede afscherming van een volière maakt het de katten onmogelijk met onze vogels in aanraking te komen. Dubbel gaas en afzetting met daarvoor geschikt puntdraad beletten de katten op of bij het hok te komen. Dan gaat hun belangstelling vanzelf over en zien we ze niet meer bij onze volière. Katten behoeven onze vijanden niet te zijn. Of het ooit vrienden zullen worden wordt maar in het midden gelaten. Goede voorzorg is een vrij afdoend middel. Voorkomen is altijd nog beter dan genezen.

Aanpassing.

In iedere geordende samenleving gelden normen, die in acht genomen moeten worden. Wettelijk normen gelden om een leefbaar geheel te hebben en te houden.

Wij moeten en mogen ook aannemen, dat de wettelijke grenzen gesteld zijn in het algemeen belang en dus ook in ons belang. Daarom past het ons daarmede rekening te houden, hoe vijandig wij ze soms tegemoet willen treden.

Een wet is een norm, zoals die geldt volgens de omschrijving. Wetten zijn aan wijziging onderhevig en daarom ook wettelijke normen.

Wij hebben het recht op legale en democratische wijze invloed uit te oefenen op onze rechtstaat. Als we het ergens niet mee eens zijn mogen we trachten een naar onze mening betere regeling te verkrijgen. We mogen een wet juist of onjuist, sympathiek of onsympathiek, aanvaardbaar of onaanvaardbaar vinden, het is slechts

een persoonlijke visie, die de rechtskracht onverminderd laat. Daarom moeten we ons in onze liefhebberij aanpassen aan wat de wet ons voorschrijft en wat ons soms vijandig gezind is. Er gelden normen voor onze volière, er zijn voorschriften voor het houden van vogels (Vogelwet enz.). Van ons wordt verlangd, dat we ons aanpassen, al behoeven we ons niet onbetuigd te laten als we het anders willen.

Instellen.

Als we het hebben over vijanden, vijandige gezindheid, bedreiging enz. nemen we direct aan, dat het onderwerpen zijn die op ons aan komen, die tegen ons zijn gericht. Dat is een natuurlijke aanleg, omdat wij daarin bepaalde vormen van weerstand zien.

Hoe nodig is het te beseffen hoe we in onszelf eigenschappen kunnen verbergen met een voor onze liefhebberij vijandige uitwerking.

Er zijn zoveel voorbeelden te noemen. We kunnen gebrek hebben aan verantwoordelijkheid, aan interesse, aan zorg, aan inspanning. Het kan zelfs gebrek aan goede wil zijn. Het ontbreken van één dezer hoofdelementen moet leiden tot een conflictsituatie in onze liefhebberij. Daar kunnen wij een ander helaas niet de schuld van geven. Willen we onze liefhebberij handhaven als een werkelijke vorm van verantwoorde bezigheid, die zinvol is en bevrediging blijft geven, dan moeten we er wat aan doen en dat kan alleen maar door ons volledig op onze liefhebberij in te stellen en persoonlijkheid te tonen. Zijn onze persoonlijke eigenschappen zodanig, dat we geen vogels behoren te houden en te verzorgen, dan moeten we het ook niet doen.

De grootste moeilijkheid is, dat we bepaalde bezwaren van anderen al lang hebben opgemerkt voor we er toe komen ons eens te beraden in hoeverre we zelf in gebreke blijven.

Als we maar bereid zijn ons volledig in te zetten voor onze liefhebberij en ons welbewust willen instellen op wat daarbij onmisbaar is, behoeven we geen vijand van onszelf te zijn.

Het is gelukkig niet zo, dat in onze liefhebberij vijandschap, tegenstelling en bedreiging de boventoon vieren.

Het zijn alleen factoren waar we ernstig rekening mee moeten houden en op gepaste wijze mee moeten handelen.

Hoe meer wij proberen de vijandige elementen in onze liefhebberij in te tomen of uit te bannen, des te meer zal zij opbloeien en in betekenis toenemen.

Maar dan zullen we er veel voor over moeten hebben, er veel voor moeten doen en daar waar zulks nodig en mogelijk is... verdraagzaam moeten zijn!



EEN PRAKTISCH PRAATJE OVER DE BINNENVOLIÈRE

door J. Veenstra

De rijkaards onder ons zijn bezitters van prachtige binnenvolières met daaraan gebouwd ruime buitenvluchten; anderen hebben een metertje van hun toch al kleine schuurtje met wat latwerk en gaas afgeschut als binnenvolière met een grotere of kleinere buitenvolière; sommigen huisvesten hun vogels in een heuse kamer, helemaal alleen voor hun hobby bestemd en anderen zijn best gelukkig met een hoekje voor een zolderaam, enkel een kamervolière of het een of andere kleine bouwseltje op een balkon. Een binnenvolière hebben we echter praktisch allemaal.

Is die afgeschut in uw berging, met een uitloop naar buiten, dan is de eenvoudigste verbinding tussen binnen- en buitenvolière aan te brengen, door al naar de grootte van de vogels die u houdt, één of meer stenen weg te laten. Vlak boven de grond een opening met het oog op eventuele grondvogels en op grotere hoogte één of meer voor de vogels die willen uitvliegen. Als u uw dieren bij slecht weer binnen wilt houden, of als u het veiliger vindt om ze 's nachts niet buiten te laten, schuift u de uitgespaarde stenen even in de holte.

Heel praktisch is het om langs de onderkant van uw binnenvolière een 30-40 cm brede rand aan te brengen van board of kwadraatglas. Vooral dit laatste laat zich gemakkelijk reinigen als het vuil mocht worden. Hierboven brengt u het gaas aan op zodanige wijze, dat er geen randen ontstaan, waarop de vogels kunnen gaan zitten. Zulke bevuilde smalle randen zijn moeilijk schoon te houden. De aangebrachte, dichte onderrand zorgt ervoor, dat de vloer rond uw volièrè niet steeds vol stof en zaaddoppen ligt.

Als vloerbedekking, vooral wanneer u op een houten zolder met de nodige naden tussen de planken moet bouwen, is linoleum ideaal. Probeer u eens een coupon op de kop te tikken. Vaak staan er jarenlang verouderde rollen in een magazijn, die u gratis of voor een kleinigheid mag meenemen. U hebt dan een naadloze, waterdichte en zéér goed schoon te houden ondergrond voor het nodige zand. Mochten in de warme zomermaanden luis of mijt optreden, dan zijn die beter te bestrijden.

Het badwater krijgt zijn plaats op een plateau, samengesteld uit losse poreuze bakstenen. Deze absorberen het water, dat ook tussen de stenen kan dringen en verdampen het vrij spoedig weer. Losse stenen laten zich gemakkelijk, als ze vuil gaan worden, voor een tussenbeurtje omkeren en bij een radicale schoonmaakbeurt neemt u ze zonder veel moeite even uit de binnenvolière.

Natuurlijk vraagt uw binnenvolière om enige aankleding. Een nuchter rek van zitstokken is natuurlijk praktisch, maar romantische lieden zullen daar geen genoegen mee nemen. Grillig gevormde takken van oude appel- of perebomen doen het bijzonder goed; zij zijn door hun afwisselende dikte erg goed voor de pootjes van onze dieren, maar hebben het nadeel, dat ze moeilijk zijn schoon te maken en daarom kan men ze beter af en toe vervangen.

Wilt u enige groene beplanting in uw binnenvolière, dan zet u schuin in een hoek, waar het meeste licht valt, een asbest-plantenbak. De lelijke grijze voorkant camoufleert u met graszoden en erin zet u b.v. een buxusstruikje, wat grillige takken, die hoog uitsteken boven een paar kortere takken van brem en dennen. Deze laatste verdorren uiteraard wel, maar laten hun naalden niet vallen zoals de sparretakken dat doen. Als u niet vergeet water te geven, blijft ook klimop binnenshuis goed groeien en tevens groen in de winter. Het afgesloten hoekje achter de plantenbak krijgt een flinke laag zand met een bedekking van zoden met lang droog gras. Dat wordt voor uw kwartels een ideaal plekje om weg te schuilen en te nestelen.

U kunt natuurlijk ook nog van beton een ruwe klomp met platte onderkant boetseren, waarin u een gat maakt, om daarin een flinke dikke tak te steken. Is die tak vies geworden, dan kunt u hem gemakkelijk door een andere vervangen.

Er zijn ook grote en kleinere asbestbakken te krijgen, die niet dieper zijn dan 6 cm. Als u daar wat bladaarde in doet, dat vochtig houdt met een beetje badwater en er dan de restantjes uit uw zaadbakjes af en toe op gooit, gaat dit kiemen en u zult zien hoe graag uw vogels en vooral uw kwartels daarin rondscharrelen.

Het gewone zaadmengsel kunt u heel goed

Wissel

op de grond geven in een ronde stenen schaal, waarin u in het midden weer een omgekeerde kleinere schaal legt. Als u de schaal niet te ondiep neemt, ontstaat een voedselring. Deze werkwijze gaat het morsen tegen en vooral kanaries en duiven kunnen veel zaad buiten boord werken.

Nestkastjes en nestbakjes zijn eenvoudig op een stuk board te monteren. Dit voorkomt, dat het gaas erg bevuild wordt, vooral als er jongen zijn. Na de broedtijd zijn ze weer gemakkelijk te verwijderen.

Voor wat bundels brem en heide zullen veel vogels u erg dankbaar zijn. Hoog aangebracht tegen een wand vormen ze een aar-

dige versiering en ze bieden slaapplekken en nestgelegenheden. In de winter vormen ze in koude nachten een welkome beschutting.

Dit waren zo enige praktische opmerkingen. Van veel dingen zult u misschien zeggen: „Dat is niets nieuws voor mij”.

Mogelijk is er een beginner onder de lezers van ons blad, die er zijn winst mee kan doen. Heeft iemand kritiek; laat hij in een artikeltje er tegenin gaan. Heeft iemand vragen, dan is er altijd een weg te vinden om met elkaar in contact te komen. Onderlinge uitwisseling van ervaringen en het leggen van contacten tussen onze leden is toch het doel van ons blad.

WAT LEZERS SCHRIJVEN

Chr. v. d. Weide, Erica

POEDELPRIJS

Sinds enige jaren stelt de vogelvereniging „Erica”, waar ik lid van ben, op haar onderlinge t.t. een poedelprijs beschikbaar voor de laagst gekwalificeerde vogel.

Naar mijn mening doen ze dat niet ten onrechte. Het zijn immers niet alleen de toppers die een tentoonstelling het bekijken waard maken maar de inzending in haar totaliteit. Juist die kwaliteitsvariatie der vogels maakt het de bezoeker(ster) mogelijk dat hij (zij) kan vergelijken. Dat is niet alleen interessant maar ook leerzaam. Door zijn aanwezigheid op de t.t. helpt zo'n laaggekwalificeerde vogel mee om van een t.t. een studieobject te maken.

Dat lijkt mij op zich wel een prijsje waard.

Dan is er nog iets dat mij zéker zo belangrijk lijkt.

Zo'n laaggekwalificeerde vogel is immers niet zo maar zonder meer een lelijke vogel. Hij is het produkt van 2 foutief tegen elkaar geplaatste ouders.

Duidelijker gezegd: „de verervingsfactoren van zijn pa pasten niet bij die van zijn ma,” óf omgekeerd natuurlijk.

Wanneer men met de kweker van zo'n laaggekwalificeerde vogel gaat praten blijkt heel vaak (zo niet altijd) dat hij die foutieve kruising bewust tot stand heeft gebracht om eens wat met de kleuren te experimenteren.

Dat die kleuren er niet uitkwamen zoals de kweker bedoelde, is een andere zaak, maar het is een niet te ontkennen feit dat zulke vogels, indien ze als kweekvogels worden

aangehouden, voor vele verrassingen kunnen zorgen. Ten gunste of ten ongunste.

Die „verrassingsfactor” is voor véél kwekers dé factor waarop hun liefhebberij gestoeld is. Daarom lijkt het mij alleszins redelijk dat er een prijsje beschikbaar is voor die adjunct-factor.

Anderszins is het wel zo dat we langzaam maar zeker zouden kunnen proberen om die verrassingsfactor te vervangen voor verervingsfactoren. Er wordt hierover vrij veel en goed gefundamenteerd geschreven in het Bondsorgaan maar ik heb de indruk, dat door onvoldoende begeleiding, hiervan bij de gemiddelde kweker weinig overkomt.

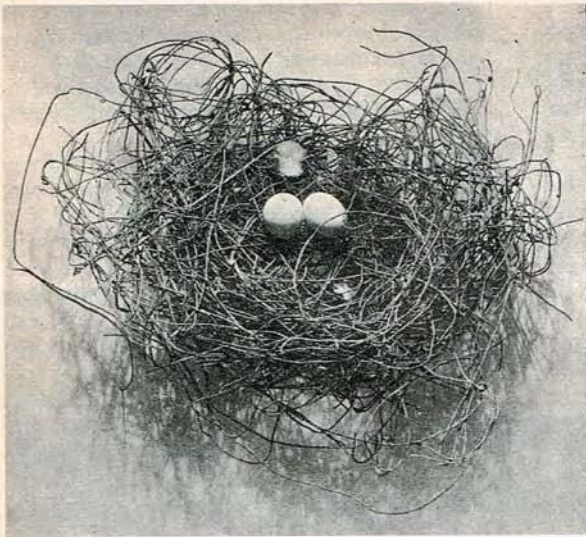
Een eenvoudige, maar goed opgezette cursus zou op dit gebied baanbrekend werk kunnen doen.

De verenigingsbesturen zouden hierover eens contact kunnen opnemen met de distriktsbesturen en, sámen met hen, proberen zo'n cursus van de grond te krijgen.

Vanuit een centraal gelegen plaats zou men dan met zo'n cursus van start kunnen gaan, zodat iedere kweker die dat wil, zo'n cursus kan volgen.

Ook het cursusgeld zal daarmee in overeenstemming gebracht moeten worden.

Zo'n cursus zal voorlopig echter nog wel een utopie blijven. Bovendien dwaal ik knap van mijn onderwerp af. Mijn bedoeling was alleen maar over de „poedelprijs” te schrijven.



M. de Jong

MERKWAARDIGE NESTEN EN NESTPLAATSEN

Houtduivennest, geheel uit ijzer-vlecht draad vervaardigd

Het zal u ongetwijfeld bekend zijn dat de **gierzwaluw**, elders ook wel betiteld met krijter, het liefst nestelt in spleten, holten en onder dakpannen van torens, gebouwen en ruïnes. Maar wist u ook dat deze vogel af en toe nesten inpikt van huismussen en huiszwaluwen, er niet tegen opziet in de pijp van een oeverzwaluw te kruipen, soms nestkasten bewoont en in het buitenland wel gebruik maakt van oude spechtenesten? Het nestmateriaal wordt in de lucht gesnapt en bestaat uit zwevende halmpjes, sprietjes, pluisjes, draadjes, veertjes en dergelijke; een en ander wordt door middel van kleverig speeksel aaneen gelijmd.

De zo in de belangstelling staande **goudvink**, die bij ons wordt gerekend tot de vrij schaarse broedvogels, nestelt bij voorkeur in parken, grote tuinen, bosjes en dergelijke op een hoogte van één tot twee meter. Nu eens is de wieg een vrij iel geval, dan weer een stevig bouwwerkje, vervaardigd van fijne takjes en stengeltjes, mossen en korstmossen, doorweven met donkere worteldraadjes. Omstreeks half mei 1967 vond men in de Mariënwaardse cendenkooi een nest van een goudvink, dat was gebouwd op ca. 2½ m hoogte in een stapel gekapt griendhout!

De **grauwe vliegenvanger** is bij lange niet zo op holten aangewezen als zijn bonte familielid. Van hem kan men de nesten ook wel aantreffen in holle bomen, nissen en dergelijke, maar vaker nog in nesten van andere zangvogels in diverse klimplanten, achter begroeid latwerk tegen tuinhuisjes, op beschutte uitsteeksels enz. In Lexmond werd in 1969 een nest van de grauwe vliegenvanger gevonden in een zogenaamde buitenbel van een

telefoon tegen een muur van een huis. Deze buitenbellen bestaan uit een klein kastje, waarop twee bellen gemonteerd zijn. Als de telefoon overgaat, gaan deze bellen met een hels lawaai over. Het nest was precies tussen de twee bellen gebouwd en de jongen zijn voorspoedig uitgevlogen. In het Hyde Park te Londen werd een nestje van deze vliegenvanger gevonden, dat gebouwd was van oude waslucifers en sigarettevloeitjes en -papiertjes. Rokers op de banken in de buurt hadden ervoor gezorgd dat deze bouwstoffen overvloedig en veel gemakkelijker te krijgen waren dan de gewoonlijk gebruikte. De **groenling** is bij ons vrij algemeen en het nest van deze „dikbek” kan men doorgaans aantreffen in zogenaamde evergreens, heggen, struiken en soms tussen klimopraken en in loofbomen. Bij Den Haag vond men eens een nest met jonge groenvinken in een vliegenvangerskastje.

Het ronde nestgat van een **grote bonte specht** bevindt zich doorgaans op aanzienlijke hoogte. Bij Gorsel vond men zo'n spechtenest slechts 90 cm boven de grond en in Duitsland een op een hoogte van een halve meter!

De **grote lijster** prefereert als nestplaats de vork van een tak op vrij grote hoogte, maar het is nu eenmaal een lijster en dus neemt hij eveneens genoegen met geschikte plekjes in struiken, heggen, heesters en zelfs nissen en tegen bouwwerken. De heer A. A. Tjittes maakt in Limosa 31 (1958) het volgende bekend: „Op 25 april 1955 ontdekte ik een nest in aanbouw in een ijzerconstructie boven de spoorbaan bij Harderwijk, waaraan de stroomdraden hingen. Zeer waarschijnlijk be-

trof het hier hetzelfde paartje dat in 1954 een nest op dezelfde wijze boven de spoorbaan had gebouwd, 20 meter van het nest van dit jaar en waarin twee broedsels groot kwamen. Het nest van 1955 kon ik vanuit mijn huis observeren. Het eerste jaar toonden de vogels aanvankelijk nog vrees voor het onder hen doorsnellende treinverkeer. Nu schenen zij zich geheel gewend te hebben aan het treinverkeer en vlogen bij nadering van de trein alleen weg wanneer zij zich in de buurt van het nest in de ijzerconstructie bevonden. Bijna zeker zijn het dezelfde vogels als in 1954 geweest. Op 31 mei vlogen de jongen uit." Vier jaar later vond men het nest van een grote lijster bij Dommelen (N.Br.) in een half open schuur op een balk onder het



De grauwe vliegenvanger

dak. In 1962 schrijft de heer P. Spreuwenberg in *Limosa* 36: „Op 31 maart 1962 vond ik het nest van een grote lijster, dat was gebouwd in een gat in een muur van een oorlogsruïne op het voormalige Venlose vliegveld. Dit was nog merkwaardiger, omdat deze ruïne ligt in een bosje, waar deze vogel normaal zijn nesten in dennen of berken bouwt. Een groot lijsternest op een dergelijke plaats heb ik nog nooit gevonden. Het wijst mijns inziens op een steeds groeiende aanpassing van deze soort aan het leven bij menselijke nederzettingen." De redactie van het blad geeft hierop geen commentaar, maar ik kan me best verenigen met hetgeen de heer Spreuwenberg veronderstelt.

Van de bij ons helaas zeer schaarse havik kan ik u geen bijzondere nestplaats melden, maar wel iets dat het weten waard is. In 1933 broedde bij Wolfheze een paartje havi-



Groenling

ken; het resultaat was één jong en twee onbevuchte eieren. Sindsdien bleef het onbevoord tot . . . maart 1941. Toen betrok een havikspaar de oude horst, knapte het op en hoogde het op. Zelfs het gebruikelijke denegroen op de nestrand ontbrak niet. Helaas werd het nest later toch nog verlaten omdat bosarbeiders veelvuldig in de nabijheid van de horst vertoefden.

De **holenduif** geeft de voorkeur aan holle bomen wat zijn broedplaats betreft, maar ook gebruikt hij wel nestgaten van spechten, konijnholen, nestkasten, eendekorven, muurnissen en oude nesten van eksters of eekhoorns. In het maandblad „De Pieper" van oktober 1966 vermeldt E. R. Drijver, dat zijn vader meermalen grondnesten vond in de lage hei; de duiven bereikten deze nesten steeds via een tunneltje door deze hei, dat ze zelf hadden gemaakt. Zodoende leken deze grondnesten enigszins op konijnepijpen. Eenmaal vond men een nest in een houtmijt, een halve meter boven de grond, anderhalve meter diep tussen de dennen-takkenbossen. Eendekorven worden de laatste tijd hoe lan-



Goudvink

vogels die vragen worden overgeslagen

door Jos van Himbergen

f. 14.⁹⁵

(f 16,95 Franco p. post)



Een uniek boek over vogelvoeding en al wat daarmee verband houdt, op populair wetenschappelijke wijze geschreven door Jos van Himbergen, deskundig en bekend van vele landelijke lezingen over dit onderwerp.

Iedere vogelliefhebber, die duidelijk geïnformeerd wil zijn over de problemen en mogelijkheden van voeding voor vogels, vindt in dit naslagwerk antwoord op vele vragen over;

- grondregels der voeding,
- behoefte aan vitaminen,
- de invloed van licht, lucht, vocht en temperatuur op de voeding,
- vogelzaden en kunstmatige voeders,
- voeding in de kweek-, rui-, en rustperiode,
- ontsmettings-, en bestrijdingsmiddelen,
- afwijkingen ontstaan door gebrek aan bepaalde voedingselementen,
- en vele andere onderwerpen.

Een boek dat prettig is om te lezen en vol nuttige tips om in de praktijk toe te passen.

Te bestellen rechtstreeks bij de schrijver:
Jos van Himbergen, Hertog Janstraat 7,
Middelbeers, Telefoon 04244-274
Prijs f 14,95 (f 16,95 Franco p. post)

CéDé

Dit boek werd geschreven in opdracht van;

VOGELVOEDERS



Havik

ger hoe meer bezet. In 1957 vond men een nest onder de betonplaten van de zeedijk bij Wolfaardsdijk. Hierbij plaatste de redactie het volgende: „In „De Nederlandsche Vogels” staat vermeld „in muurgaten”. Hoewel direct geen muurgat, is er toch een zekere vergelijking, ik zou zeggen „een stenen konijnehol”. Voor zover ons bekend zijn er geen gegevens over nesten in muurgaten in Nederland.” Prompt kwam hierop enige tijd later de volgende reactie van de heer E. Hooyer, die schreef: „In Limosa 32, no. 3, plaatst u bij de holenduif de opmerking, dat aan u geen gegevens over het nestelen in muur-



Havik bij geslagen konijn

ten in Nederland bekend zijn. Ik ken een muurgat, waar reeds enkele jaren achtereen door de holenduif gebroed wordt. In 1943 ontdekte ik dat de holenduif broedde achter een in het klimop verscholen luik van het huis „De Bedelaar” te Haelen (L.). Het jaar

daarop heeft ze daar nog een broedpoging gedaan. In de volgende jaren heb ik van deze duif geen nest kunnen vinden, hoewel ze daar wel aanwezig waren. Enkele jaren terug ontdekte ik echter, dat nu genesteld werd in een eenzame toren op hetzelfde landgoed. Een 40 cm diepe lichtkoker in de muur, welke oorspronkelijk aan binnen- en buitenkant door glas van circa 20 bij 20 cm was afgesloten en waarvan door de jeugd het buitenste glas was vernield, diende nu tot nestplaats. Van de binnenzijde zag ik enkele malen dat de duif over de scherven, die nog in de sponning zaten, naar buiten glipte. De invliegopening was naar schatting zeven meter boven de grond.”



Houtduif

Tenslotte nog iets over de **houtduif**. In het eerste oorlogsjaar vond men te Amsterdam een nest van een houtduif op een hoekje van de houten bekisting die nodig was om aan de balken en wanden van beton voor een nieuw fabrieksgebouw hun vorm te geven. Het nest was geheel vervaardigd van ijzerdraad, dat de betonwerkers gebruiken voor het verbinden van de ijzeren staven, die aan het cement de nodige steun verlenen. Het nest had een doorsnee van 40 cm en woog 1½ kilo! Ook vond men enige malen nesten gemaakt van stukjes koperdraad. Meermalen is ook geconstateerd, dat houtduiven bouwen op oude nesten of deze in beslag nemen. Zelfs werd tot tweemaal toe gezien dat een bewoond merelnest werd „Ingepikt” en overdekt werd met het bekende takkenvloertje van de houtduiven! Een paar jaar geleden vond men zo'n nest op de grond in een hoekje van een eendenkooi en later nog een bij de voet van een els in een rietput.

(Wordt vervolgd)

met Bogena produkten
kernegezonde vogels



Bogena's **Universeelvoeder** bevat insecten dus het ideale voer voor japanse nachtegalen, schamaliesters, kardinalen, brilvogels enz.



Kanarie-kernvoeder is onontbeerlijk als opfokvoer en als krachtvoer voor kanaries en tropische vogels. Het bevat alle componenten die voor jonge vogels onmisbaar zijn en oudere vogels in goede konditie houden. Het zet de oudervogels aan tot voeren!



 **bogena**

* verkrijgbaar bij de
dierenspecialzaken

* vraagt gratis documentatie

VEERLAAN 17 - 23 ROTTERDAM TEL. (010) 84 00 11*



Twalfdradige paradijsvogel

C. E. van Berkel

PARADIJSVOGELS IN BLIJDORP

Dat het voor een vogelliefhebber de moeite waard is om ook buiten de tijd dat de bondskampioenschappen in Blijdorp worden gehouden een bezoek aan die dierentuin te brengen, heb ik een dezer dagen ondervonden. Het was een stralende dag en de honderden leerlingen van verschillende scholen die Blijdorp als hoofddoel van hun schoolreisje hadden gekozen troffen het wel, evenals ikzelf trouwens.

Ik had bovendien nog het voorrecht te worden rondgeleid door de heer Van Zwieten van de diergaarde en ik kon daardoor ook een kijkje nemen áchter de schermen.

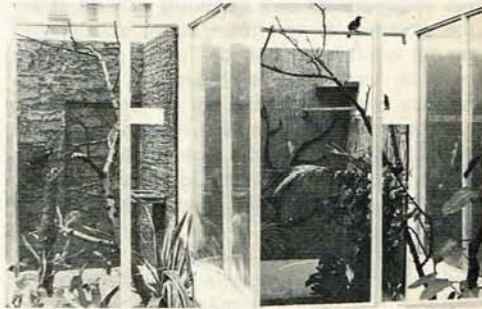
Dit leidde o.a. tot een hernieuwde kennismaking met de Roodbuikparkieten. Deze vogels waren in 1965 gekocht van de Brazilianen die toen deelnamen aan onze C.O.M. Wereldkampioenschappen. Er zijn met die roodbuiken al verschillende kweekresultaten behaald. Voor het eerst zag ik ook een koppel fruitduifjes in hun zeer fraaie pastelkleuren. En wat te denken van een paar Koningsparkieten. Ze verkeerden in een uitstekende kondi-



tie. Binnen niet al te lange tijd zullen deze prachtige vogels dan ook beslist wel in een van de vluchten van de tuin worden ondergebracht.

Waar ik echter voor was gekomen, waren de Paradijsvogels. Niet minder dan 9 soorten zaten er; een pracht kollektie, die overigens oppasser Van der Hoek wel veel werk bezorgen. Maar hij doet het graag, deze ras vogelliefhebber. Dagelijks houdt hij hun verblijven schoon en zet ze een uitstekend menu voor, dat bestaat uit fruit, vlees, meelwormen etc. De vogels verkeerden nog in de ruiperiode en een goed eiwitrijk voedsel is zeker in die tijd onontbeerlijk. Ze komen echter niets te kort en wanneer u dit leest zullen ze zeker wel in volle pracht te zien zijn.

De kollektie bestaat uit 1-1 Prachtgeweervogel, 1-1 Schermparadijsvogel, 3-2 Rode Paradijsvogel, 1-1 Prachtparadijsvogel, 1-1 Zesdradige Paradijsvogel, 1-1 Raggi's Paradijsvogel, 1-1 Meyer Sikkelsnavels, 3-3 Wilson Paradijsvogel en 1-1 Prinses Stephanie Paradijsekster. Een kostbaar en zeldzaam bezit waarover de diergaarde sinds 26 mei j.l. de beschikking heeft. Ze hebben er heel wat voor moeten doen om ze van Australisch Nieuw-Guinea in Rotterdam te krijgen. Allerlei instanties in binnen- en buitenland zijn daarbij betrokken geweest.



De vogels zijn alle afzonderlijk per soort gehuisvest in de totaal vernieuwde verblijven in de serre. Deze Victoria Regiaserre wordt momenteel van een nieuw dak voorzien. Een groot karwei, dat begin september geklaard moet zijn. Trouwens er wordt toch behoorlijk vernieuwd in Blijdorp en bovendien zal dit park binnen nu en enkele jaren met 7 ha worden uitgebreid. Dit terrein ligt in de zogenaamde spoorwegdriehoek en eerst moet er nog een viaduct worden gebouwd eer men verder kan. Iedereen kan met een dergelijke expansiemogelijkheid wel gelukkig zijn, niet in het minst de bezoekers, die aan een goed stuk recreatie worden geholpen.

En wat de Paradijsvogels betreft, we hopen dat ze zich spoedig thuisvoelen en dat wij ze nog lang mogen bewonderen; het zijn fascinerende dieren.

DE INO- VALKPARKIET

door W. Beckmann

Reeds de eerste jaren na het verschijnen van de „Ino” valkparkiet trad een spraakverwarring op, de ene kweker noemde deze mutatie de witte valkparkiet, een ander sprak van de gele of de lutino valkparkiet, waarbij dezelfde mutatievorm bedoeld werd. Bij deze mutatie treedt een grote variatie in kleur op van bijna wit tot wit met een zwaar geel waas, waarbij echter met het feit dat de concentratie geel carotenoïde in de lichaamsbevedering bij de man en de pop aanzienlijk verschillen, geen rekening gehouden werd.

De bij de valkparkiet opgetreden mutatie is een zuivere vorm van albinisme, nl. het onvermogen melanine te synthetiseren, deze mutatie tast echter het vermogen tot vorming van carotenoïde **niet** aan.

Als we over albinisme spreken denkt de doorsnee vogelkweker onwillekeurig aan de spierwitte grasparkiet met rode ogen, daarbij vergeet hij echter dat ook de lutino grasparkiet een vorm van zuiver albinisme is. Beide vogels, dus zowel de albino als de lutino missen het vermogen melanine te synthetiseren, maar het gele carotenoïde dat ook in de wildvorm van de grasparkiet aanwezig is, wordt door deze albino-mutatie niet aangetast, vandaar het verschijnsel lutino.

Ditzelfde zien we nu ook bij de valkparkiet gebeuren, de albino-mutatie verhindert de vorming van het melanine, maar tast de vorming van het in de wildvorm aanwezige gele en rode carotenoïde **niet** aan.

Een spierwitte valk zal de albino-mutatie niet opleveren, zou de spierwitte valk, dus totaal zonder geel carotenoïde maar **ook zonder rood carotenoïde** (de wangvlek) ontstaan, dan zou deze albino-mutatie gecombineerd moeten worden met een geheel aparte mutatie, nl. een mutatie die de vorming van het carotenoïde verhindert. Deze combinatie treedt op bij de albino grasparkiet en de witte halsband parkiet.

Het zou echter ook mogelijk zijn dat geheel onafhankelijk van de albino-mutatie bij de valkparkiet de mutatie die de carotenoïde vorming belet, optreedt; dan krijgen we gewone grijze valkparkieten met een wit masker, witte wangvlek en bij de pop tevens witte dwarsstrepen op de staart. Deze vorm, ge-

combineerd met de nu bekende Ino-mutatie, zou ons spierwitte valken geven.

Hoe ontstaat albinisme?

Bij onze moderne lijmen gebruiken we twee componenten, component A op zichzelf is onbruikbaar, component B op zichzelf is onbruikbaar, maar zodra we deze twee componenten samenvoegen, treedt een zodanige chemische reactie op dat we een prima lijm krijgen.

Iets dergelijks zien we bij de vorming van het melanine.

Gedurende de embryonale ontwikkeling van de vrucht in de eierschaal worden pigmentcellen gevormd (melanoblasten) deze migreren gedurende de embryonale ontwikkeling (de groei van de jonge vogel in de eierschaal) naar hun juiste plaatsen in het onderhuidse weefsel. Deze cellen bevatten het aminozuur tyrosine en zijn kleurloos.

Om ieder veerzakje waaruit de veren zich uiteindelijk ontwikkelen, liggen een massa cellen die te samen de zone van differentiatie vormen. In deze zone bevinden zich cellen die het enzym tyrosinase bevatten.

Gedurende het groeistadium van de veer worden de pigmentcellen met tyrosine uit het reservoir in de onderhuidse weefsels naar de zone van differentiatie gevoerd, maar uit de cellen in de zone van differentiatie die tyrosinase bevatten, wordt dit toegevoegd aan de nu gedifferentieerde melanoblasten, die we nu de naam melanocyten geven. Deze melanocyten komen in het keratine terecht dat de bevedering vormt. Het samenkomen van het aminozuur tyrosine met het enzym tyrosinase veroorzaakt een chemische reactie die het oorspronkelijke kleurloze tyrosine doet oxyderen, waardoor het kleur krijgt, hetzij zwart, hetzij bruin.

Een chemisch onderzoek van de witte veren van een albino heeft uitgewezen dat zich in de cellen van de zone van differentiatie geen tyrosinase bevindt, waardoor de melanine kleurende reactie **niet optreedt**.

Het onderzoek met de electronen-microscop heeft ook uitgewezen dat de melanocyten wel degelijk waarneembaar zijn in het verharde keratine van de bevedering, maar dan echter in kleurloze toestand.

Een dergelijke oxydatieverhinderende factor echter door verschillende erfelijke factoren veroorzaakt worden. Albinisme noemen we de vorm die een totale afwezigheid van melanine veroorzaakt, maar we kennen ook vormen waarbij de ogen wel melanine bevatten, maar de bevedering niet of in geringe mate; dit noemt men de leucistische vorm en wordt door andere erfelijke factoren geregeld.

De carotenoïden zijn een geheel andere groep kleurstoffen (kool-waterstofverbindingen). Deze

WJSSel



worden via de voeding opgenomen en in het lichaam omgezet in andere koolwaterstofverbindingen, en ook dat proces wordt geregeld door erfelijke factoren.

De carotenoïde kleurstoffen bevinden zich niet in speciale cellen, maar de carotenoïdemoleculen komen via de darmwand in de bloedbaan en de intercellulaire ruimten en

worden vandaar naar de zone van differentiatie getransporteerd en opgenomen in het keratine dat de veer vormt.

De wildvorm van de valkparkiet

Vergelijken we tien gewone grijze valkparkieten op hun kleur dan moeten we erkennen, dat de intensiteit van de gele kopkleur van de mannen aanzienlijk kan variëren, ditzelfde zien we bij de gele dwarsstrepen op de onderkant van de staart van de pop. Gevoeglijk kunnen we dus vaststellen dat de concentratie carotenoïde per exemplaar aanzienlijk kan variëren.

I.v.m. het opstellen van een standaard heb ik verleden jaar het microscopisch onderzoek verricht op de bevedering van zowel de man als pop valkparkiet en ben ik tot de conclusie gekomen dat de concentratie en de verdeling van het gele carotenoïde in de bevedering van de pop veel uitgebreider is dan in de bevedering van de man. Het feit dat in de bevedering van zowel man als pop zich tevens zwart eumelanine bevindt, maskeert de aanwezigheid van het gele carotenoïde. Dus op de plaatsen waar zich bij de pop geel carotenoïde bevindt is dit met het blote oog bij de grijze valk niet waarneembaar, door het maskerend vermogen van het zwarte eumelanine. Een dergelijke maskering zien we vooral in het masker van de pop. Ook de grijze pop bezit evenveel geel carotenoïde in de kopbevedering als de man, maar bij de man ontbreekt in die veervelden het melanine, bij de pop is in die veervelden wel melanine aanwezig, vandaar de grauw-gele kopkleur van de pop.

In de lichaamsbevedering van de man bevindt zich zogoed als geen geel carotenoïde. In



de lichaamsbevedering van de pop bevindt zich echter wel geel carotenoïde. Valt nu door een mutatie de vorming van het zwarte eumelanine weg, dan blijft in de bevedering alleen het aanwezige carotenoïde over en omdat de pop ook al reeds in de wildvorm veel meer carotenoïde bezit dan de man, zullen de inopoppen veel meer geel tonen dan de ino-mannen. Deze verschillen noemen we dimorfismische kenmerken.

De ino-mutatie is niets anders dan het verhinderen van melaninevorming en heeft niets, en dan ook niets met de vorming van het carotenoïde te maken.

Zijn zuiver gele valken mogelijk?

We weten nu dat het gele carotenoïde niet afhankelijk is van de ino-factor, willen we nu echter valken kweken met een zo diep mogelijke gele kleur over een zo groot mogelijk oppervlak van de bevedering dan zullen we een strenge selectie moeten toepassen en dan zijn paringen ino x ino uit de boze. Aan iedere ino kunnen we zien hoe sterk het carotenoïde bezit is; paren we nu een tamelijk zwak gekleurde ino pop aan een ino man, waarvan alleen het masker geel is, dan zullen de jongen heus niet een sterkere kleur geel bezitten dan de ouders. Maar waar halen we dan het geel vandaan? Het antwoord is eenvoudig: bekijk uw grijze valken maar op hun gele kleur. Selecteer de grijze poppen op de kleur van de dwarse streping op de onderzijde staart. Gebruik alleen de poppen met de diepste kleur geel op die strepen en gebruik alleen grijze mannen met de diepste kleur geel in het masker. Paar ino x wildvorm met de diepste gele kleur en kijk dan tevens naar het formaat.

Het fletse geel en het diepste geel zal dezelfde chemische samenstelling hebben, het verschil in kleurnuance wordt uitsluitend veroorzaakt door de concentratie van de gele carotenoïde moleculen en op die concentratie moet geselecteerd worden. Door een voortdurende selectie op de best gekleurde valken is het misschien mogelijk na verloop van jaren dieper geel gekleurde poppen te kweken. Of de mannen op de duur even geel als de poppen zullen worden is voor mij voorlopig nog een grote vraag, persoonlijk ben ik er echter van overtuigd dat de mannen altijd minder geel zullen tonen dan de poppen. Het liefst zie ik zelf mannen met minimaal geel op hun lichaamsbevedering, maar wel een fel geel masker en diep oranje wangvlek, en poppen met een zo diep mogelijk geel waas over hun gehele lichaamsbevedering en een diep geel masker (dus geler dan de lichaamsbevedering) en diep oranje wangvlek.

We moeten natuurlijk wel zo verstandig zijn dat we niet ons beste materiaal exporteren, ondanks de goede prijzen die betaald worden.

Samen

door Jan Kuiper

In de laatste week van maart werd in Den Haag wederom een HOBBYBEURS gehouden in de immens grote HOUTRUSTHALLEN. De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers heeft daar samen met de Post- en Sierduivenorganisatie, de Pluimveebond en de Konijnenfokkers een glanzend visitekaartje afgegeven. De kleindierenverenigingen in het Haagse agglomerat hebben gezamenlijk hun schouders gezet onder dit visitekaartje, en niet voor niets. Tenminste 20.000 bezoekers hebben met aandacht en bewondering gekeken naar de mogelijkheden die, ook in een flat in een grote stad, de dierenliefhebberij kan bieden. Daartoe waren in deze dierenpromenade bijeengebracht collecties sierduiven, hoenders, kanaries, konijnen, cavia's, tropische vogels en parkietachtigen. Leden van de Haagse verenigingen hebben onder de bezielende leiding van Dhr. van Biezen in een zeer korte tijd deze promenade gebouwd, ik geef U de verzekering dat daar wel het een en ander voor nodig was. Dertig kubieke meter zand, 170 vierkante meter graszoden, twee vrachtwagens basaltkeien, een groot aantal kooien en vitrines en last but not least, vijfhonderd planten variërend van viooltjes tot twee meter hoge heesters. O ja, ook nog wat emmertjes zweet, de zenuwen zullen we maar vergeten. Dit alles leverde een pronkstuk op van driehonderd vierkante meter, de foto's geven maar een flauwe afspiegeling van hoe het werkelijk was. Zwart-witfoto's geven nu eenmaal geen kleuren weer. In deze promenade waren opgenomen twee informatiestands die continu bezet waren om de bezoekers met vragen van een deskundig antwoord te voorzien, reclamemateriaal van de verschillende organisaties was ruimschoots aanwezig. Onder ons, de kwaliteit en de opmaak van „Onze Vogels" dwongen de bewondering af van de mensen van de andere organisaties die bij deze manifestatie betrokken waren. Menigmaal hoorde je de verzuchting „hadden wij maar zo iets". Resumerend, de gezamenlijke Haagse kleindierenverenigingen hebben propaganda van de beste soort geleverd.

DE „FIEDELAARS” VAN DE TOENDRA

Op een goede dag ontmoetten wij Sören Svensson, die een onderzoek verrichtte bij de oeverzwaluwen in dit gebied. Ze broedden in een steile wand aan de rand van de weg naar Stora Tullträsk. Sommige vogeltjes had hij een felle kleur met speciale verf op de borst gepenseeld om beter na te gaan hoever zij zich verwijderden van het nest om hun voedsel te verzamelen. Een onderzoek waarmee hij al enkele jaren belast was om later uit al die gegevens een rapport te kunnen samenstellen voor zijn doctoraal.

Wat vooral onze nieuwsgierigheid prikkelde, was zijn verhaal over de poelsnip in het toen drage gebied bij het gebergte Kuoltajätkko. Poelsnippen vertonen op de baltsplaats een totaal ander gedrag dan wij van onze watersnippen gewend zijn. U weet waarschijnlijk dat onze watersnip een wonderlijk geblaas laat horen tijdens zijn bruiloftsvlucht. Dat geluid brengt hij voort bij het dalen. Dan komen er een paar staartveertjes in trilling en dat veroorzaakt dat blatende geluid. Niets van dat alles bij de poelsnip. Hij houdt er een toernooiveld op na zoals bij ons de kemmaantjes. Op de kleine uurtjes begint het spel, dat vergezeld gaat van de vreemdste klanken. Zachte bibberende geluidjes die steeds van toonhoogte wisselen. Bij het hoogtepunt van dit eenvoudige repertoire gaat het gezang over in het kleppen met de snavel. U kunt al die exotische klanken beluisteren op een grammofonplaatje van Norrbottens Läns Naturvårdsförbund.

Sören, een robuuste knaap met stroblond haar, nodigde ons uit met hem mee te gaan. Hij moest toch tellingen houden in een gemarkeerd terrein van een vierkante kilometer. Dit aanbod sloegen wij niet af.

De auto werd geparkeerd bij een rendierslactplaats. Wij constateerden dat wij niet de enige bezoekers waren. Er stond reeds een auto. Verwonderd wezen wij op de ski's die bovenop op de imperiaal waren bevestigd.

Geen mens zou het in zijn hoofd halen die dingen te stelen. U moet eens in Nederland op een stille landweg uw auto een paar dagen onbeheerd laten staan. Ik zou er geen cent voor geven, want er zou van alles aan verdwenen zijn. Wij gespten de rugzakken om, zwaar beladen met camera's, lenzen, schuilhutten en de nodige mondvoorraad. Al spoedig was er geen berk meer te bekennen. Hier en daar lagen nog grote velden sneeuw, die door de zon geen lang leven meer beschoren was.

Omringd door water wist Sören een nest van de kemphen in een droge graspol. Het wijfje wipte onder onze handen weg en bleef op veilige afstand de zaak observeren maar kon het niet laten na enige aarzeling langs allerlei sluippaadjes onder onze ogen naar haar legsel terug te keren. Die toendra's zijn een magnifiek terrein voor kempen, maar het wonderlijke: een stoeiplaats heb ik er niet kunnen ontdekken.

Hier liet Sören ons in de steek. Met wijdse armgebaren duidde hij de weg aan, die wij dienden te volgen om de sneeuwgorzen te zien. Die afstand bedroeg zeker niet meer dan 10 kilometer, maar in het moeilijk begaanbare terrein geen peuleschilletje.

Nu is het niet nodig water voor verfrissing mee te nemen, want overal zijn kleine stroompjes te vinden, die het zuiverste water van de wereld bevatten, dat je zonder meer kan drinken. Eenmaal op de aangeduide plaats aangekomen, was er niet veel voor nodig de sneeuwgorzen in de kijker te krijgen. Slechts een enkel paartje had nog een nestje met jongen diep verborgen in een spleet tussen de rotsblokken waar geen sprankeltje zonlicht kon doordringen, maar de overige hadden reeds lang hun nest verlaten en zwierven in de omgeving rond.

Ineens verscheen een kleinste jager boven ons hoofd. Onbewust waren wij in zijn terri-



Wessel

torium gekomen. Dat was een verheugend gezicht. Zelf wees hij ons de weg door zijn felle aanvallen en heftig gekrijs de plek waar het nest moest liggen. Twee donkergroen met vlekken bestipte eieren lagen in een onooglijk kuiltje. Een prachtige vogel, vooral door zijn verlengde staartveren, die als een sluier in de vlucht meegolfden. Zijn haaksnavel was een geducht wapen om de prooi te bemachtigen. Jagers hebben de onhebbelijke gewoonte hun voedsel te kapen van andere vogels, die er niet tegen opzien zelf hun kostje op te scharrelen. De jager dwingt zijn slachtoffer door intimidatie; schijnaanvallen en angstaanjagend gekrijs hebben doorgaans het gewenste resultaat. Om die lastige aanvalder kwijt te raken laat het slachtoffer zijn buit vallen en dat is juist waar het de jager om begonnen is. Maar in de toendra zijn geen vogels waarmee onze jager dit kunstje kan uithalen. Hij moet er zelf op uit. Dan zijn de nesten van morinel- en goudplevier niet veilig. De grootste slachting richt hij echter onder de lemmingen aan. Doorgaans zijn die kleine veelvraatjes er in grote hoeveelheden, alleen het jaar dat wij er waren was het met die knaagdiertjes zuinig gesteld. Een jaar later toen ik er weer was, wemelde het letterlijk van de lemmingen en de jagers vonden er een tafeltje gedekt. Met de kijker volgde ik hem op zijn jacht en zag hem een lemming vangen, die hij op een heuveltje behendig met huid en haar naar binnen liet glijden. Hij sloeg het diertje op in zijn krop, waar het straks bij de eerstvolgende voedselronde voor het jong,

dat veilig weggedoken bij een rotsblok wachtte, als delicatessé zou dienen. Wij hadden onze handen er vol aan om enige goede opnamen van deze sierlijke rover te maken. Eerst toen het licht te zwak werd voor het gevoelige materiaal ondernamen wij de terugtocht.

Er is een verhaal in omloop van een Nederlandse bioloog die naar Lapland reisde om de gewoonte van deze jager te bestuderen. Er wordt namelijk beweerd dat het mannetje voor het huwelijk een gevangen lemming als bewijs van diepe genegenheid aan het wijfje overhandigt. Een ceremonie, die u in ons land kunt waarnemen bij de visdiefjes, alleen brengt het mannetje zijn toekomstige eega een visje. Het jaar dat de bioloog deze belangwekkende waarneming wilde doen, waren er uitgesproken vrijwel geen lemmingen te vinden. Daarom ging hij terug naar het dorp in het dal en kocht er de hele voorraad knakworstjes in het plaatselijke kruidenierswinkeltje. Die worstjes namen de plaats in van de lemmingen. Wijd verspreid op goed zichtbare plekken werd de voorraad worstjes op de toendra uitgelegd. Maar de kleinste jagers lieten ze ongemoeid en zeer waarschijnlijk liggen ze er nu nog. Als het verhaal niet waar is, is het toch een kostelijke grap.

Op de terugtocht raakten wij onze oriëntatie kwijt en het kompas, dat ons zo goed van pas zou zijn gekomen, lag zorgvuldig opgeborgen in de auto. Doodmoe arriveerden wij bij de auto op het moment dat de zon weer achter een bergrug opdook. Ik behoef u niet te vertellen dat wij een gat in de dag sliepen.

De

DUPHASECT

DUPHASECT is beslist geen vernietigingsmiddel tegen allerlei insecten.
DUPHASECT heeft geen maandenlange werking.

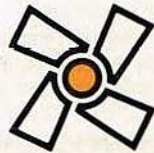
**INSECTICIDE MET EEN LANGDURIGE WERKING KAN IMMERS
GEVAAR VOOR UW VOGELS OPLEVEREN!**



Toelatingsnr. 5782

DUPHASECT IS EEN VOLKOMEN VEILIGE
SPRAY - we zouden het een MILIEU-
VEILIGE SPRAY kunnen noemen.

DUPHASECT is geheel afgestemd op de
bestrijding van EKTOPARASIETEN:
zoals BLOEDLUIJ - VEDERMIJKT -
SCHACHTMIJKT.



witte molen



P. C. Paulus

DE MOZAMBIQUESIJS EEN SIJSJE MET WEINIG MOEILIKHEDEN

Een sijsje dat in onze vogelwet niet onder kooi-
vogels valt, want de herkomst is Mozambique
en omliggende landstreken in Afrika.

Bij ons bekend als Mozambique-sijsje en in zijn
stamland of land van herkomst betiteld als
geeloog-sijssie, echt Zuidafrikaans.

Het is een vogeltje dat zeer verdraagzaam is
met andere soorten prachtvinken en veel in
troepen met ze samenleeft.

Ze leven hoofdzakelijk in grasvlaktes afgewis-
seld met kleine bosjes. Hun nesten, die ze
meestal op 2 m hoogte van de grond maken,
zijn van fijne materialen gebouwd.

Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit gras- en
onkruidzaden en de insecten die daar tussen
leven. Er is een bepaalde bloesem die aan het
begin van hun broedperiode gaat bloeien, in

de maanden september tot ongeveer einde december, die kennelijk de hormonale broeddrift stimuleert en ook als voedsel aan de jongen wordt gegeven. Het heeft mij zeer veel correspondentie gekost tot ik een bloesem ontdekte die hiermee overeenstemde, dat is onze overbekende doodgewone ligusterbloem.

Aangezien de broedtijd voor ons klimaat in een verkeerde periode valt, moeten we wel rekening houden met overwinnen.

Hoewel het een sterke vogel is, die met gemak 2 nestjes van 3 eitjes grootbrengt, is er toch nog iets waar we speciaal op moeten letten, nl. ze zijn slecht van gezicht, zet ze dus de eerste dagen in een kooi bij de voerbak.

Een leuk ezelsbruggetje om ze te sexen is, dat de poppen kettinkjes om hun hals hebben en de mannetjes baarden.

Het eerste jaar dat ik ze in de buitenvlucht had zong de man uitbundig, maar keek het popje niet aan. Het daaropvolgende jaar dacht ik: nu moet alles O.K. zijn, maar er werd geen enkel nest aangekeken, noch gebouwd.

In augustus kwam ik in het bezit van ligusterbloesem, maar ja om dan nog nestkastjes op te hangen en nestmateriaal te verstrekken in een buitenvlucht is ook niet bepaald alles.

Om kort te gaan, ze werden toen uitgevangen en in een ruime broedkooi gestopt met een kanariënestkastje en inderdaad, na ongeveer

14 dagen zag ik dat de man het popje voerde. Een week daarna werd het nestje met fijn uitplozen sisaltouw en fijn hooi met nog wat mos gemaakt. Het werd een open, komvormig nestje.

Het legsel bestond uit 3 spierwitte eitjes. Na 13 dagen kwamen de jongen uit. Zodra ze veren krijgen lijken ze sprekend op de pop. Het opfokvoer bestaat uit meelwormen, onkruiden en vooral hennepzaden worden gretig gevoerd.

Na 3 weken vliegen de jongen uit en pas als ze 3 maanden oud zijn kan men de geslachten onderscheiden.

Tevens is het een van de weinige kleinere soorten die we ongestoord kunnen ringen op de 10e dag. Ze laten zich daardoor echt niet storen. Alles bij elkaar genomen is het een vogel die weinig eisen stelt. Ze kunnen rustig overwinteren in een onverwarmd binnenhok. Bij mij zaten ze midden in de winter in de sneeuw te zingen. Ook de mannen worden, in plaats van een kanarie, vrij veel in een kooi gehouden vanwege de zang.

Men kan de jongen het andere jaar niet meer bij de ouders in de volièrre doen, want tegen het broedseizoen vechten de mannetjes ontzettend met elkaar. Kruising met kanaries is ook mogelijk. Alles bij elkaar genomen een goedkope en leuke vogel ook voor de beginnende liefhebber.

40
jaar
NBvV

ALS U NU

IEMAND KENT DIE WEL
VOGELS HOUDT MAAR NOG
GEEN LID IS

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbuls, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekanettes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayalijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamalijsters, Irenebullbuls, Wielewalen, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duijjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS

Helligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!



GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**

Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:

enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.



Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**



DE BAARDMEES EN DE STAARTMEES

door M. de Jong

De baardmees – officieel heet hij **baardmannetje** – zult u tevergeefs in bomen zoeken, zoals bijvoorbeeld de kooi- en de pimpelmees. Dit aardige vogeltje hoort namelijk thuis in de uitgestrekte, moerassige rietwildernissen die in ons land hoe langer hoe schaarser worden. Maar wat behendigheid betreft, doet hij in het geheel niet onder voor zijn boom-bezoekende familieleden. Het klauteren en klimmen langs de rietstengels gaat hem wát goed af! Het is het allermooiste vogeltje dat onze rietcomplexen bewoont, en op de kleurplaat kunt u hem op uw gemak bewonderen. Zowel het mannetje als het vrouwtje is onmiddellijk te herkennen aan de lange, aan de zijkanten trapsgewijs aflopende, gelig bruine staart. Bij mijnheer is dit lichaamsdeel aan de onderkant zwart, bij mevrouw echter niet. Verder is hij kaneelbruin met op de vleugels zwarte, witte en roomkleurige vlekken en strepen, die vooral goed tot hun recht komen als de vogel zijn wiekjes uitspreidt, iets wat nogal eens gebeurt tijdens het „openteren” en afdalen van de rietstengels. Ook vallen de kleuren goed op als zij met golvende vlucht, met wijd uitgewaaierde staart, enigszins „hortend en stotend”, rakelings over de toppen van het wuivende riet scheren. De kop en het achterste gedeelte van de hals zijn zacht blauwgrijs, de onderdelen witachtig, soms overtoegen met een mooi rozerood wasje. Zeer opvallend is de zwarte **baardstreep**, die bij de mondhoek begint en schuin naar beneden spits uitloopt langs de keelstreek. Aan deze „baard” dankt de vogel zijn officiële naam. Het snaveltje is heldergeel, de dunne pootjes zijn zwart. Het dametje is grotendeels gelig bruin, heeft een wat donkerder snebje en draagt geen

„hangsnor”, hetgeen overigens ook niet past bij een lady.

Het rietpapegaaitje, rietmeesje of dekvogeltje, zoals „baardmans” ook wel wordt genoemd, heeft heel wat geluidjes op zijn repertoire: een vrij zacht „tsie-tsie”, een snorrend tsrrr”, een pieperig „tsjie-uu”, een scheldend „poe-wuut” enz. Het meest kenmerkende is echter een alarmbelletje, een tjingelend helder „ping-ping”, dat onmiddellijk de aanwezigheid van de baardmannetjes verraad.

Het verspreidingsgebied van de baardmannetjes is erg verbrokkeld. Dit is niet zo verwonderlijk, want als woongebieden prefereren zij immers „uitgestrekte rietvelden in zoet- en brakwatermoerassen”, en die zijn nu eenmaal niet erg dik gezaaid. Als u de kaart van de baardmees in de „Atlas van de Europese vogels” van prof. dr. K. H. Voous voor u neemt, dan ziet u hier en daar een rood vlekje (rood geeft het verspreidingsgebied aan) in ons werelddeel, een vrij grote vlek in Midden-Azië en een kleinere in Zuidoost-Siberië. Nederland kan zich gelukkig prijzen dat dit prachtige diertje kan rekenen tot de schaarse tot vrij schaarse broedvogels. In Zuidelijk Flevoland broeden er soms duizenden!

Als de rietmezen een maand of twee oud zijn beginnen ze reeds aan „verkering” te denken. Zeer vroeg wordt het huwelijk gesloten, een echtverbintenis voor het leven, hetgeen een zeldzaamheid is bij kleine zangvogels.

Mannetje en vrouwtje bouwen gezamenlijk het nest, dat bestaat uit biezen, rietbladeren, lisdodden, gras en dergelijke. Het wordt gevoerd met rietpluimen en soms met een paar veren. Het vrij losse bouwsel zit goed verborgen, dikwijls onder een soort „afdakje” van omgeknikte bladeren en stengels en is beves-

tigd aan de er rond groeiende moerasplanten: aan riet, biezén, varens, brandnetels en dergelijke.

Het aantal eieren varieert van vijf tot acht. Ze zijn glanzend crèmekleurig wit met donkerbruine en grijze streepjes, vlekjes en puntjes, die in betrekkelijk klein aantal over de hele schaal verspreid staan. (Doorgaans is een tweede legsel kleiner dan het eerste en worden zelden meer dan zes eitjes in het „oventje" gedeponerd.) Beide partners nemen een deel van de broedperiode, die ongeveer twaalf dagen duurt, voor hun rekening, hoewel aangenomen wordt dat het vrouwtje het meest op de eieren zit. 's Nachts zitten vaak beide oude vogels knus naast elkaar in het nest.

De jongen hebben een helderrood verhemelte, dat omzoomd is met een gele rand; in het midden bevindt zich een aantal glimmend witte papillen. Dit „opzichtige" geheel is voor de voer aanslepende ouders een duidelijke aanwijzing, waar zij het eten moeten stoppen.



de baardmees

Uiteraard verdwijnen deze heldere kleuren vrij spoedig nadat de kindertjes het nest hebben verlaten. Dit gebeurt reeds als de jongen nog slechts een dag of tien oud zijn. In de buurt van het nest klauteren ze rond tussen de vegetatie, maar ze worden nog een tijdje door de oude vogels van de nodige snavelkost voorzien.

's Nachts kan het nog wel eens onaangenaam

kil zijn en daarom kruipen ze 's avonds weer terug in de behaaglijke wieg. Al spoedig zijn ze echter zo ver dat ze met vader en moeder jacht kunnen maken op de talloze bladluizen, die zich op de rietbladeren bevinden. Maar ook andere insecten en rupsjes, die ze op hun speurtocht ontmoeten, worden beslist niet versmaad!

In de wintermaanden zijn het hoofdzakelijk zaadjes die worden genuttigd. Als koning winter met zeer strenge hand regeert — de baardmannetjes zijn standvogels en proberen hier in het barre jaargetijde al zwerfend aan de kost te komen — hebben de vogeltjes het soms bijzonder zwaar te verduren en niet zelden leggen er ettelijke het loodje.

Een andere mees, die het hele jaar bij ons blijft, is de **staartmees**, een vrij talrijke broedvogel in streken met vrij veel geboomte. Het diertje is ongeveer 14 cm lang en als men dat zo leest, lijkt het een hele piet. Dat is echter beslist niet het geval, want dit meesje is een van onze kleinste vogeltjes. Meer dan de helft van de totale lengte komt voor rekening van de staart, waarvan de pennen naar het midden toe trapsgewijs in lengte toenemen. Men heeft deze mees wel eens vergeleken met „een vliegende lepel" of „een vliegend steelpannetje". De kop is grotendeels wit; door het oog loopt een brede, donkere streep, die zich verenigt met het zwart van het achterste gedeelte van de hals. Verder is de gehele bovenzijde een pêle-mêle van zwart, wit en roze. De onderkant is vuilwit met soms een rossig waasje aan de flanken. De buitenzijde van de vleugels is zwart, evenals de staart; de buitenste pennen vertonen veel wit. Wat het vogeltje aan staart eigenlijk te veel heeft, komt het te kort aan snavel. Er is geloof ik geen vogel in ons land, die zo'n minuscuul snebje heeft. Maar hij weet er verdraaid goed zijn kostje mee op te scharrelen. Voortdurend is vriend langstaart in de weer, buiteland langs takjes en twijgjes, met het lange lichaamsdeel balancerend zoals een koorddanser dit doet met zijn „evenwichtsstok". Het „tsi-tsi-tsi-tsi-tsi", „trrrrr" of „tsjrrrrrr-trrrrr" is dan niet van de lucht, en onder dit tevreden gesieter worden talloze insecten, larven, poppen, spinnetjes en wat dies meer zij opgespoord en verorberd. De staartmees is een voortreffelijke nestbouwer. De kogelvormige wieg wordt vervaardigd van mos, vezeltjes en korstmossen en met spinsel stevig ineen geweven. De buitenkant wordt geheel bekleed met spinrag en mos, zodat het nest één wordt met de stam waartegen of de takvork waarin het is gebouwd. Van binnen is het letterlijk een bedje van veren. Honderden veertjes worden verzameld en netjes gerangschikt. Er is een natuurvorser geweest, met kennelijk heel veel tijd. Hij heeft



de staartmees

foto's: Schremp

zo'n verenverzameling uit elkaar geplozen en de veertjes geteld. Hij kwam tot het respectabele aantal van 2379 veertjes!

De acht tot twaalf witte of roomkleurige eitjes, die met lichtrode puntjes bespikkeld zijn, worden door het vrouwtje ongeveer twee weken bebroed. 's Nachts houdt het mannetje haar gezelschap in het warme nest. Een moeilijkheid echter is: waar moeten ze de lange staart „opbergen”. Maar daar weten ze wel raad op: zij buigen dit lichaamsdeel over de rug, zodat hij in de richting van het snaveltje wijst. Vaak ziet men na de broedtijd vrouwtjes vliegen met een kromme, verformfaaide staart.

Als de kindertjes groter beginnen te worden is het helemaal woekeren met de plaatsruimte, maar er gaan heus veel makke mezen in één nest. Wel steken soms op een gegeven moment de staartjes aan alle kanten door de nestwand, zodat het nest wel iets weg heeft van een stekelvarken. Na een dag of zestien verlaten de jongen het zachte bedje, maar zij blijven nog geruime tijd onder de hoede van pa en ma. De familieband is overigens zeer hecht, want dikwijls ziet men gedurende de wintermaanden nog gezinnen bij elkaar. Maar als het lente wordt „gaat een ieder zijns weegs” en begint het leven van verliefd zijn, paren en nestbouwen.



**MET ONZE WELGEMEENDE
DANK AAN ALLEN
DIE GEDURENDE
DE VAKANTIE
ANDERMANS VOGELS
ZO UITSTEKEND
VERZORGEN.**

ER SCHIJNEN NOG
VOGELS TE ZIJN DIE GEEN

VETTE KORREL

ALŒ VOER KRIJGEN.
DOE DAAR IETS AAN.

VOOR ALLE SPREEUW-
EN LIJSTER ACHTIGEN,
MERELS, BEO'S, ETC.

PRIJS F. **1,80** PER KG ①

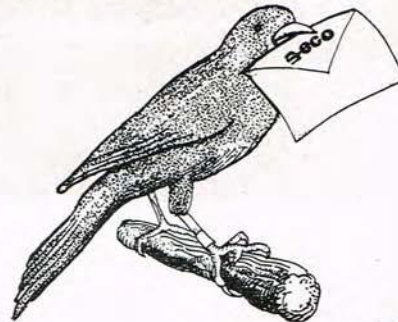
* UW HANDELAAR HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

Bericht voor vogelkwekers!



Redfood

©

Roodpigment poeder voor het kweken
van rode kanaries uit gele ouders
en het opvoeren van frissere en
donkerder rode kleur bij alle
roodfactorige in- en uitheemse vogels.

geco postbus 7 Raalte

A. P. VAN GILS ORANJEPLEIN 21 - GOIRLE (HOLLAND) TELEFOON 04247 - 15 79

Napoleons	7,00 p.p.	Binsen astrildes	45,00 p.p.
Loodbekjes	6,00 p.p.	Spitsstaart amadines	35,00 p.p.
Zilverbekjes	7,00 p.p.	Gordelgrasvinkjes	40,00 p.p.
Ekstertjes	7,00 p.p.	Cerus amadines	35,00 p.p.
Goudmussen	8,00 p.p.	Driekleur pap. amadines	45,00 p.p.
Oranjeakaakjes	10,00 p.p.	Diamantvinkjes	50,00 p.p.
Blauwfazantjes	8,50 p.p.	Rode druppel astrildes	55,00 p.p.
Teugelastrildes	10,00 p.p.	Groene druppel astrildes	70,00 p.p.
Mozambieksijsjes	10,00 p.p.	Roodkop papegaai amadines	120,00 p.p.
Staalvinkjes	8,00 p.p.	Roodkopgoulds	65,00 p.p.
Muskaatvinkjes	7,00 p.p.	Zwartkopgoulds	90,00 p.p.
Driekleurnonnen	7,50 p.p.	Geelkopgoulds	75,00 p.p.
Goudbuikjes	11,50 p.p.	Purper granaat astrildes	60,00 p.p.
Mex. Nonpareils	22,50 p.st.	Melba astrildes	40,00 p.p.
Indigovinkjes	20,00 p.st.	Blauw grijze roodstaartjes	12,50 p.p.
Witkeelpaapjes	20,00 p.p.	Groene tijgervinkjes	25,00 p.p.
Saffraanvinkjes	17,50 p.st.	Brilvogeltjes	20,00 p.p.
Bandvinkjes	8,00 p.p.	Shamaliesters ook popjes	55,00 p.st.
Tijgervinkjes	8,50 p.p.	Goudvoorhoofdbladvogels	40,00 p.st.
Zebravinkjes grijs	9,00 p.p.	Groene bladvogels	55,00 p.st.
Zebravinkjes wit	10,00 p.p.	Baardvogels diversen	45,00 p.st.
Jap. Meeuwtes	7,50 p.p.	Grasparkieten	14,00 p.p.
Diamantduifjes	17,50 p.p.	Deensbonte parkieten	17,50 p.p.
Groene Fruitduiven	85,00 p.p.	Litino's en Albino's	17,50 p.p.
Emerald duifjes	65,00 p.p.	Kanarievleugel parkieten	45,00 p.p.
Zebra-duifjes	25,00 p.p.	Fischerie parkieten	45,00 p.p.
Gele mankanaries	17,50 p.st.	Personatas	50,00 p.p.
Gele popkanaries	10,00 p.st.	Valkparkieten	40,00 p.p.
Witte rijstvogels	45,00 p.p.	Bourks 1973	45,00 p.p.
Paradijswidhas n.o.k.	10,00 p.p.	Roodrugparkieten 1973	45,00 p.p.
Dominicanerwidhas n.o.k.	10,00 p.p.	Grijze roodstaart papegaai	200,00 p.st.
Edelzangers	10,00 p.p.	Groene papegaaien v.a.	175,00 p.st.
Chin. dwergkwartels	10,00 p.p.	Glansmerels	22,50 p.st.
Zilverkwartels	15,00 p.p.	Pagodaspreeuwen	17,50 p.st.
Issabel kwartels	15,00 p.p.	Ekstermynhas	17,50 p.st.
Zilverdiamantduifjes	35,00 p.p.	Bankmynhas	17,50 p.st.

Verder vele soorten kleine tropische vogels in voorraad.
Wisselende voorraad. Wij vragen voor onze Export Grasparkieten jong, Australische prachtvinkjes.
Verzending rembours, kistjes v.a. f 2,50. Vracht rekening koper.
Zondags geopend van 10 tot 12 uur. In de week normale werkdag.

JSSSEL

De

BONDSPRIJZEN

1973 / 1974

De voor uw afdeling bestemde bondsprijzen, i.c. het bondskruis en de bondsmedailles als mede propagandamateriaal, zullen worden toegezonden na ontvangst van het ingevulde en ondertekende verzekeringsformulier.

Wilt u tijdig de prijzen in uw bezit hebben, dan doet u er goed aan na de sluiting van de inschrijving van uw tentoonstelling, onmiddellijk het verzekeringsformulier aan het bondsbureau te zenden.

Afdelingstentoonstellingen

Elke afdeling ontvang voor haar afdelingstentoonstelling één bondskruis en voor elke zestig vogels een bondsmedaille. Het bondskruis dient te worden toegekend aan de hoogst gewaardeerde vogel eigen kweek laatste broedjaar. Grote parkieten, agaporniden en een aantal tropische vogels die in 1972 zijn gekweekt worden ook dit seizoen nog als eigen kweek laatste broedjaar beschouwd. Ook open klas wildzang, een aantal grote parkieten c.q. papegaaien en tropische vogels genoemd in hoofdgroep 13 en 14, komen voor de bondsprijzen in aanmerking.

Raadpleeg het vraagprogramma

Bepaal vooraf in uw afdelingsvergadering voor welke groep van vogels dit seizoen het bondskruis beschikbaar wordt gesteld. U weet dat het vaak moeilijk uitkomt om uit die grote groep van vogelsoorten slechts één zogenaamde generaal kampioen te bepalen. Wanneer op uw afdelingstentoonstelling alle soorten vogels aanwezig zijn, is het verstandig om deze te formeren in drie groepen, te weten: 1 zangkanaries, 2 kleur-, vorm- en postuurkanaries en 3 alle overige soorten. Deze vogels worden gekeurd door drie groepen van keurmeesters en onderling per groep is het dan

gemakkelijker de hoogst gewaardeerde vogel aan te wijzen. Stel een en ander wel vooraf vast, zodat elke inzender het kan weten. De bondsmedailles moeten eveneens worden toegekend aan eigen kweek vogels laatste broedjaar. Raadpleeg ook uw groene boekje op pagina 16 en verder.

Regionale-, nationale- en internationale tentoonstellingen

Ten aanzien van bovengenoemde wedstrijden gelden dezelfde bepalingen als voor de afdelingstentoonstellingen, met dien verstande dat het bondskruis **moet** worden toegekend aan een lid van de **eigen afdeling**, terwijl de bondsmedailles dienen te worden verdeeld over de gehele wedstrijd en lid of geen lid van de organiserende afdeling, elke inzender moet daarvoor in aanmerking kunnen komen.

Distriktswedstrijden

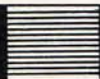
Voor de distriktswedstrijden wordt **per hoofdgroep** een bondskruis beschikbaar gesteld. Indien in een of meer hoofdgroepen ook stammen worden gevraagd en deze stammen dingen **niet** mee naar de prijzen voor de enkelingen, wordt daarvoor een extra bondskruis verstrekt.

Om voor een bondskruis in aanmerking te komen dient de vogel minstens 88 punten te hebben behaald, harzers 85 en waterslagers 105; stammen resp. 352, 340 of 420 punten, inclusief eenheidspunten.

Per groep wordt een bondsmedaille beschikbaar gesteld, behoudens voor die groep waarin het bondskruis valt. Voor bondsmedailles is **geen** minimum aantal punten vereist.

De distriktswedstrijden geschieden onder supervisie van het distriktsbestuur en de distriktsvoorzitters zijn mede belast met de juiste toekenning van de bondsprijzen.

404



INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELJK / GIFVRIJ

DE ORTOLAAN



foto: Schremp

Vorig jaar kreeg ik een telefoontje van een kennis uit Noord-Limburg „of ik interesse had voor het nest van een ortolaan”. Uiteraard had ik daar veel belangstelling voor en prompt stelde ik mij in verbinding met mijn vriend Cees Scholtz, de bekende Zaanse vogelfotograaf. Ook hij was enthousiast en zo belandden wij op een zaterdagmorgen in Lotum, een plaatsje aan de westzijde van de Maas. Nadat we de koffie hadden genuttigd, togen we het veld in. De heer Rutten bracht ons bij het eerste nestje, dat drie jongen bevatte. Het lag in een roggeveld, dus deden we alles zo voorzichtig mogelijk, om de gewassen niet te beschadigen. Cees zeulde met de schuiltent boven zijn hoofd en wij sjouwden met de voor het fotograferen benodigde attributen. Al spoedig stond alles opgesteld en lieten we Cees achter in zijn benauwde verblijf. Rutten en ik gingen „vogels kijken” en we mochten niet klagen: behalve talloos klein grut toonde de heer Rutten mij de horsten van Wespensdieven, Toren- en Boomvalken (oude kraaienesten). (Als de redactie er mee accoord gaat, hoop ik later uitgebreid terug te komen op de Wespensdief.) Op een gegeven moment moesten we toch eens even bij Cees kijken en dat was maar goed ook! Hij

zat tussen de meer dan een meter hoge rogge in de schuilhut, dus zonder het geringste „zuchtje” wind, te smelten! Hij droop van het zweet, waar nog bij kwam, dat alle moeite voor niets was. De jonge ortolanen waren namelijk al vrij groot en hebben de gewoonte al vóór ze vliegvlug zijn, het nest lopend te verlaten. Dit geschiedt vooral als de oude vogels ze lokken, en dat gebeurde ook nu. Cees hoorde de oude vogel roepen en floep, daar tippelde jong nummer één tussen de halmen weg, al gauw gevolgd door nummer twee. De derde bleef liggen, maar de ouders hadden het véél te druk met het voeren van de twee wegloperjes om nog aan het blijvertje te „denken”. Dat kon nóg wel een uur duren. Gelukkig wist de heer Rutten nog twee nestjes, maar die waren helaas leeggeroofd, waarschijnlijk door een wezel of hermelijn. Maar op het laatst is het toch nog gelukt: een nest met jongen in een rozenveld, waarvan bijgaande plaatjes. Het mannetje van de ortolaan heeft een grijs-groenige kop en borst, dat verder naar beneden overgaat in roze-bruin. De bovenzijde is bruin met zwarte streepjes. Soms is bij het heertje een duidelijke lichte baardstreep te zien, maar bij de exemplaren die wij in de kij-

ker kregen, viel deze nauwelijks op. Volgens de boeken is het vrouwtje wat doffer getekend dan haar eega (en dat was wél te zien), maar volgens de heer Rutten, die een studie maakt van deze vogeltjes, is er ook een duidelijk verschil tussen de oogring, het „brilletje”, dat bij de mannetjes aanzienlijk helderder is dan bij de dames. Beide hebben veel wit in de buitenste staartveren.

Officieel wordt de Ortolaan gerekend tot onze „vrij schaarse broedvogels in de provincies Groningen, Overijssel, Gelderland, Noord-Brabant en Limburg”. Rond Lottum wist de heer Rutten echter acht paartjes, dus zó schaars is hij daar niet. Naar verluidt heeft de Ortolaan vroeger gebroed in het Friese Wonseradeel en in 1949 en 1956 in Zeeuws-Vlaanderen. De vier of vijf eitjes zijn grijs met een blauwachtig of rossig tintje. Zij vertonen asgrijze onderplekjes met daarover vrijwel ronde, zwartbruine vlekjes en dito gekleurde streepjes. De typerende „gorze-adertjes” ontbreken. Het broeden geschiedt waarschijnlijk alleen door het vrouwtje. Dit duurt een dag of twaalf en na een vrijwel eendere periode verlaat het kroost het nest.

De zang houdt zo'n beetje het midden tussen het liedje van de geelgors en dat van de rietgors: een aantal opeenvolgende heldere toontjes, gevolgd door een muzikaal „fantasietje”.



De geluidjes die wij het meest (echter niet dikwijls) hoorden, klonken ongeveer als „tsiejip - tsiejip” of „tsjuu”.

Tenslotte nog iets over de naam. In Groningen noemt men de Ortolaan „vreemdeling”, elders „korenschriever” en in Friesland „noatmosk” en „noatfink”. (Noat betekent graan, dat duidt op de voorkeur van het nestelen in korenvelden.) De wetenschappelijke benaming is *Emberiza hortulana*. *Emberiza* is waarschijnlijk een latinisering, een verlatijnsing van het Duitse Ammer - Ämmeritz - Embritz, terwijl *hortulana* wil zeggen: in tuinen voorkomend. Dat kwam fraai overeen met onze vindplaats: een rozenveld, dat toch ook wel tuin genoemd mag worden.

ECHT, ZE PROEVEN HET ...



**ZE WILLEN
NIET ANDERS**



**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**



„POSTUURKANARIES“

DE BERNER KANARIE

„Geschiedenis en algemeen“

Deze keer dan eens iets over een postuurkanarie die niet zó erg als andere rassen bekend is. De Berner kanarie wordt dan wel al vaker gezien op de wedstrijden (en dan bedoel ik hier natuurlijk wel de grotere, zoals die van de C.O.M., en van de B.P.C. te Antwerpen), maar het is onwaarschijnlijk dat hij bij ons gehouden en gekweekt wordt.

Volgens velen wordt de Berner kanarie als de „Zwitserse Yorkshire“ gezien, en volgens mij volkomen terecht. Dit pleit er dan ook voor dat het ras nog maar al te vaak vertegenwoordigers kent die niet specifiek te noemen zijn naar de standaardbeschrijving. Nu is dit iets dat wel niet helemaal alleen voor de Berner telt, maar bij dit ras hebben we ermee te maken, dat het zuiver en alleen uit het oudste type-Yorkshire ontwikkeld is geworden.

De geschiedenis van dit ras is gemakkelijk te achterhalen, want het is onder de postuurkanaries een tamelijk recentelijk ras te noemen. Net als hun kollega's kanariekwekers uit de stad Bazel (die hun Zwitserse Frisé wisten te kreëren), legden degenen uit de andere Zwitserse stad Bern zich er op toe om een eigen kanarieras te kreëren. Deze kwekers uit Bern echter bedienden zich van een veel eenvoudigere methode om zover te geraken, want zij gingen uit van de Yorkshire (oudste type). De kwekers uit Bazel hadden echter met grote moeilijkheden te kampen (zie het nog komende artikel over de Zwitserse Frisé).

Deze Yorkshires waren dan weer afstammelingen van vogels, die reeds vóór 1900 hun weg naar Zwitserland hadden gevonden. Het zou voor de kwekers de makkelijkste weg zijn geweest om gewoon door te gaan met deze vogels en ze naar het gewenste type te kweken, doch men week al gauw van de eigenlijke weg af. Schijnbaar gebeurde het wel een beetje uit rivaliteit ten opzichte van de kwekers uit Bazel, want men ging de Yorkshire naar een ander type kweken. Een type dat hem weer totaal verschillend zou moeten maken aan de voorouders. Niet dat men het allemaal gemakkelijk zal hebben gehad, dat niet, maar dat het erg lastig zal zijn geweest om de Berner te kreëren, dat geloof ik niet.

Men heeft zich direkt al vanaf het begin er op

toegelegd om die exemplaren die al enige eigenschappen van het ideaal bezaten, vast te houden en ermee te gaan kweken. Naderhand heeft natuurlijk steeds een tamelijk strenge selectie uit de jonge vogels moeten plaatsvinden, doch zal er geen grote moeilijkheid zijn opgetreden.

Wel was het natuurlijk een zaak, dat men bij het streven naar de Berner kanarie over voldoende mensen kon beschikken die zich tegelijkertijd voor het ideaal wilden inzetten. Immers, bij een geringe belangstelling zou men al gauw op een dood spoor geraken, want dan zou de uitgangsbasis te smal zijn. Bij het kreëren van een nieuw postuurkanarieras was het immers altijd al een noodzaak dat zich zoveel mogelijk mensen daarvoor tegelijk wilden inzetten, want anders was de kans op slagen al van tevoren verkeken.

De kanariekwekers uit Bern hebben zich dan ook op tamelijk grote schaal (zij het plaatselijk) achter het idee geschaard een eigen ras te kweken. Men richtte al direkt een speciaalvereniging op met het doel om het ras, eenmaal gekreëerd, in stand te houden. Voor zover aan mij bekend is, werden de eerste Berner kanaries in het jaar 1908 tentoongesteld en hebben ze zich sedertdien gehandhaafd, al heeft het ook direkt onder de nadelige invloedswerking van de Tweede Wereldoorlog geleden, doch dit blijkt erg meegevallen te zijn.

Al is de Berner kanarie nu nog altijd als een tamelijk lokaal ras te zien en al is hij dan gewoon een direkt voortvloeisel uit de Yorkshire, zijn bekendheid en populariteit (beide houden grotendeels verband met elkaar) nemen nog altijd toe. Trouwens, hij is door de C.O.M. erkend als wedstrijdvoegel, en dit pleit er natuurlijk wel voor, dat de Berner zijn bestaansrecht heeft bewezen.

Nu zeg ik bovenaan dit artikel, dat volgens mij velen de Berner als de „Zwitserse Yorkshire“ zien, en dit terecht. Ik moet er wel een restriktie aan verbinden, want het gestelde kan alleen van toepassing zijn op de minder goede exemplaren van het ras; immers, een minder goede Berner kan men zó op het oog wel gauw een ander ras (o.a. de Border)

Wessel

verwarren. Hetgeen er weer voor pleit, dat een vogel zich duidelijk (ras-specifiek) moet onderscheiden. Het blijft echter altijd wel een beetje moeilijk, want zelfs een goed exemplaar zal tijdens zijn rust-pose niet direkt zijn raskenmerken verraden; natuurlijk slechts bedoeld voor een vluchtige blik.

Wil men een Berner **direkt** kunnen herkennen, dan is het wel noodzakelijk dat de vogel een aktie-houding maakt met een goede pose van de kop en hals. Dit houdt natuurlijk weer verband met oefening, want, net als dit bijvoorbeeld voor een Yorkshire geldt, het is noodzakelijk dat men een Berner traint voor hij naar de wedstrijd gaat. Hier geldt dan weer, dat een vogel die reeds de goede eigenschappen in zich aanwezig heeft, een veel betere tentoonstellingsvogel is dan een die dit niet heeft, want bij de eerstgenoemde zal de oefening veel soepeler verlopen en meer effekt hebben.

De oefening van een Berner komt vrijwel overeen met die zoals men voor de Yorkshire toepast.

De houding van een Berner moet altijd (lijdens het beoordelen door een keurmeester en ook daarna nog zo vaak mogelijk) goed omhooggericht zijn; zij moet ongeveer 70° ten opzichte van de zitstok bedragen, en het is noodzakelijk dat de vogel zich daarbij tevens goed uitstrekt.



Verder is het nog belangrijk om te weten, dat de kop van een Berner **kort** moet zijn, goed breed en van boven goed afgeplat; aan de nek moet het verloop van de kop nogal hoekig aandoen. Op de tekening is dit goed te zien.

De hals moet tamelijk lang en slank zijn (toch nog redelijk „vol”) en met een duidelijke doch zachte glooiing in de borst en schouders overgaan. De borst moet goed „vol” ontwik-

keld zijn en met een zacht gebogen lijn verlopen, terwijl de schouders goed breed en zacht ronde moeten zijn (met een duidelijke werving) en de vleugelboegen licht van het lichaam afsteken. De rug moet goed lang zijn en met een vrijwel rechte lijn tot in de staart doorlopen. De lichaamsvorm is dus: van boven **breed** en dan naar beneden taps toelovend.

Natuurlijk moeten de vleugels goed lang zijn, evenals de staart, terwijl ze daarbij goed gedragen moeten worden (dus géén kruisen of afhangen). De staart moet bovendien goed kompakt zijn en in één lijn met de rug verlopen. De poten moeten tamelijk lang zijn en in het gewricht licht gebogen, terwijl de dijen goed zichtbaar moeten zijn. Dan moet verder nog de bevedering over het hele lichaam goed glad aansluiten, en moet de vogel een afmeting van 16 à 17½ cm hebben. Heeft de vogel dan nog een zuiver gele kleur, die in **diepte** zó egaal mogelijk verdeeld is, en heeft hij nog een goede gezondheid en is er verder niets negatiefs te bespeuren, dan heeft men welhaast een ideale Berner kanarie!

Onderstaande puntenlijst geeft duidelijk te zien wáár de nadruk ligt bij de beoordeling van een Berner op de wedstrijd:

Houding en grootte ... 20 pnt. **Kop en hals** ... 20 pnt. **Borst, schouders en rug** ... 20 pnt. **Vleugels en staart** ... 10 pnt. **Poten en dijen** ... 10 pnt. **Bevedering en kleur** ... 10 pnt. **Totaalindruk** ... 10 pnt. = Totaal 100 pnt.

Zoals gezegd, moet de kleur van een Berner **zuiver GEEL** zijn, doch ik moet hierbij de opmerking plaatsen, dat er ook wel exemplaren op de wedstrijden worden toegelaten (geaccepteerd) die **minimale** bonte vlekjes vertonen. Evenwel, echt bonte vogels, in de zin van het woord, zijn niet erkend.

Daar het geen kleine vogel is, moet men hem ruim huisvesten; dus is het óók noodzakelijk dat men hem een ruime broedkooi verstrekt. In de kweek paart men bij voorkeur intensief x schimmel (ook omgekeerd) en laat men de vogels hun jongen zélf grootbrengen (pleegouders niet noodzakelijk). Het selekteren van een goed kweekpaar (kwalitatief gezien) zal niet eenvoudig zijn, want de raskenmerken moeten duideljk tot uitdrukking komen bij beide. Volgens horen zeggen, is het een sterke vogel, die niet direkt verwarmd gehouden en gekweekt behoeft te worden.

Tot besluit wil ik nog opmerken dat de Frans-talige naam voor dit ras „Bernois” (spreek uit: Bernwas) is. De volgende keer wil ik het ook over een ander ras gaan hebben, dat bij ons in Nederland nog niet zo erg goed bekend is. Daarna zal ik een aanvang maken om de gefriseerden te gaan beschrijven. Graag tot dan.



DE SPITSSTAART- AMADINE

(*Phoebastria Acuticauda*) door W. A. Tolman

Door de jaren heen is de Spitsstaart altijd een geliefkoosde vogel geweest voor de tropenliefhebber. En dit is niet zo verwonderlijk, want deze vogel biedt vele voordelen ten opzichte van zijn „collega's" uit Australië, waarvan de Maskeramadine en de Gordelgrasvink wel de nauwste verwanten zijn. Als we deze voordelen op een rijtje zetten, komen we tot de volgende opsomming:

1. gemakkelijk te houden (niet veeleisend), ook voor de liefhebber die niet over een verwarmde afdeling beschikt.
2. redelijk goede kweekvogel. Hoewel vaak de Jap. Meeuw wordt ingeschakeld, wil de Spitsstaart ook wel zelf zijn jongen grootbrengen.
3. mooi van kleur (vooral snavel) en leuk van tekening (borstvlak).
4. betaalbaar voor elke portemonnee.
5. zeer geschikte tentoonstellingsvogel. Dit dankt de vogel aan het feit, dat hij niet schuw is en vaak in een bijzonder goede konditie verkeert.
6. de Spitsstaart is erg verdraagzaam bij andere vogels. Dit maakt hem vooral geschikt voor de gezelschapsvolière.

De vogel kent helaas twee nadelen, welke eerlijkheidshalve niet onvermeld mogen blijven.

- a. het geslachtsonderscheid is moeilijk te bepalen. Allerlei foefjes worden aangehaald om het verschil tussen man en pop te laten zien. Zo heeft de man vaak een bredere borstvlak en bredere broekbandjes, terwijl hij op de kop vaak lichter van kleur is dan de pop. Uitzonderingen bevestigen ook hier echter de regel. De beste methode van sexen vind ik altijd nog het apart zetten van deze vogels. Aan het baltsen herkent men dan de man.
- b. de Spitsstaart is helaas nogal gevoelig voor ingewandstoornissen. Naar mijn mening mogen deze vogels nooit veel groenvoer tot zich nemen en moeten zij voortdurend de beschikking hebben over een goed gritmengsel.

Er zijn twee variëteiten Spitsstaarten, ingedeeld naar het verschil in snavelkleur, nl. de roodsnavel en de geelsnavel. Een tussenvorm, dus de oranje-snavel, wordt op de tentoonstelling niet gevraagd. De vogel op de zwart-wit foto is een goede roodsnavel en deze zal op de t.t. dan ook hoge ogen gooien. Waar gaat de keurmeester bij deze vogel dan wel allemaal op letten? In de eerste plaats is het een Australische prachtvink, en deze moeten altijd een behoorlijk goed formaat laten zien. De vogel op het plaatje voldoet aan deze eis.

De konditie moet onberispelijk zijn. Van het exemplaar op de kleurplaat zou de bevedering aan de buik wat strakker kunnen, doch dit mogen we op grond van deze „momentopname" nog niet veroordelen. De vogel heeft een prachtige staart, aangenomen tenminste, dat de beide lange staartpennen aanwezig zijn. De vleugels sluiten in werkelijkheid beter dan het plaatje te zien geeft. Op de rode kleur van de snavel is niets af te dingen, terwijl het hoornachtige deel van de snavel mooi gaaf is. De kleur van de vogel is goed en de tekening prima. Het eindoordeel van deze vogel zal dan ook uitkomen op 89 à 90 punten. En zo ziet u maar, dat het ook voor een tropenliefhebber wel mogelijk is om met zijn vogels op de t.t. een behoorlijk aantal punten te scoren.



GROTE VAKANTIEPUZZEL

We kunnen het ook in deze vakantieperiode weer niet nalaten u aan het puzzelen te zetten. In twintig van de in dit blad opgenomen advertenties kunt u een in een kadertje gevatte letter vinden. Met deze letters moet u een woord vormen. Dit woord zal elke inzender van de tentoonstellingen beslist wel meermalen per TT seizoen over de lippen krijgen. Enfin, ga er maar eens voor zitten.

Oplossingen UITSLUITEND PER BRIEFKAART vóór 15 augustus a.s. zenden aan het bondsbureau, Postbus 74 te Bergen op Zoom. Uiteraard vermeldt u wel uw naam en adres. Onder de inzenders wordt weer een tiental fijne boeken verloot. Veel succes en plezier.

H. A. Bakker

GEDACHTEN OVER HET TYPE VAN DE GRASPARKIET

Sinds de opmars van de grasparkiet als TT-vogel, is de nadruk onder invloed van de standardeisen steeds meer komen te liggen op het type van de vogel als kwaliteitsnorm. Naast de prachtige kleuren is vooral het type doorslaggevend voor de huidige TT-vogel. Het gaat dus eigenlijk om een goede interpretatie van deze standardeisen. Nooit is gebleken dat de standaard herziening behoefde en tegelijk wordt hiermee duidelijk welk een geweldig inzicht de samenstellers van deze oorspronkelijke Engelse standaard aan de dag hebben gelegd door hun formulering. Inmiddels is zowel type als kwaliteitsbegrip enigszins verwarrend, daar er eigenlijk vele typen zijn die in mijn visie veilig binnen de geschreven standardeisen vallen. U krijgt hiermee als voorbeeld met het boeiende verschijnsel te maken dat twee of meer vogels topexemplaren kunnen zijn en toch een groot verschil in type tonen. Om dit te willen aanvaarden moet men dan grote aandacht willen opbrengen voor het evolutionaire voort-

gaan van de grasparkiet naar een steeds hogere kwaliteit.

Vast staat dat geringe verschillen in vorm van de kop en gestalte, alsmede oogplaatsing, leiden tot grote verschillen in karakteristiek van de vogel.

Door een goede interpretatie van de standaard is voor deze verschijnselen binnen de standaard steeds ruimte en zullen deze verschillen bouwstenen blijken voor de voornaamste taak van de serieuze kweker, het creëren van nog betere TT-vogels. Het genoemde evolueren naar een steeds betere vogel is een der boeiendste aspecten van onze hobby en doet een beroep op ons gevoel voor kleur, harmonie en lijnen.

De moderne mens kan meedenken over zaken als vererving en voeding. De kweker van heden kan een eigenwijze doorzetter zijn, want een eigen mening moet er zijn. Als de kennis van deze prachtige TT-vogel toeneemt, kan hij zich terugvinden in de mening van andere medekwekers in het gezamenlijk bepraten van waar het om moet gaan.

Voor mij is het kweken van grasparkieten nog steeds een fascinerende hobby en... tegenslag, wat ook kan, vat ik als een uitdaging op. Mijn wens is dat deze beschouwingen stimulerend mogen werken op liefhebbers en toekomstige liefhebbers. Voor onze speciaal-hobby zijn genoeg mogelijkheden binnen bondsverband. Inlichtingen kunt u via het bondsbureau bekomen.

KWEEKNUMMERS

Er blijkt omtrent de weeknummers nogal eens een misverstand te zijn. Om te beginnen bestaat een weeknummer uit een combinatie van twee letters en twee cijfers of één letter en drie cijfers. Indien u een weeknummer heeft dan staat dit op het adresbandje vermeld op dezelfde regel als uw woonplaats. U moet dit dus niet verwarren met de combinatie van letters en cijfers die op dezelfde regel staan als uw naam, want deze combinatie geeft het kodenummer van uw afdeling aan alsmede de postcode. Nogmaals, indien u een weeknummer heeft staat dit rechtsonder op het adresbandje. Indien er niets is vermeld heeft u geen weeknummer. Het gestelde weeknummer moet als het enig juiste weeknummer worden aangemerkt. Het komt nog wel eens voor dat een ringencommissaris zelf aan zijn leden weeknummers toekent. **DIT IS NIET JUIST.** De weeknummers worden op het bondsbureau uitgegeven en geregistreerd.

Indien u lid bent van een bepaalde afdeling en u gaat van afdeling veranderen of indien u lid bent van een afdeling en u wilt tevens lid worden van een andere afdeling, dan dient u aan de secretaris van uw nieuwe afdeling uw weeknummer, indien u dat heeft, op te geven. Die secretaris dient dan ook dat weeknummer op de mutatielijst waarmee hij u aan de bond opgeeft te vermelden. Gebeurt dit niet, dan wordt aan u automatisch een nieuw weeknummer toegekend. Het is namelijk zo dat, in tegenstelling tot enkele jaren terug, nu aan elk nieuw lid al direct een nieuw weeknummer wordt toegekend. Oudere leden die nog geen weeknummer hebben krijgen dit pas wanneer zij ringen bestellen.

De ringencommissaris dient bij elke bestelling van zijn leden door die leden een recent adresbandje te laten overleggen aan de hand waarvan hij kan controleren. Tenslotte nog dit: elk lid mag maar één weeknummer hebben, ook al is hij lid van meerdere afdelingen. Zij mag ook maar via één afdeling ringen bestellen. Heren secretarissen en ringencommissarissen gaarne uw medewerking in deze.

WILDZANGKWEKERS

Voor die wildzangkwekers die in 1955 tenminste twee wildzangvogels van één soort hebben laten voorzien van een knijpring en daar een eigendomsbewijs bij hebben, staat de mogelijkheid weer open om voor de nateelt daarvan, mits geringd met vaste voeding, eigendomsbewijzen aan te vragen bij het bondsbureau. Om deze eigendomsbewijzen bij het Ministerie te kunnen aanvragen moeten wij de volgende gegevens van u hebben:

1. Volledige naam en adres. Indien u in 1955 een ander adres had, dient u dit erbij te vermelden.
 2. Soort vogel.
 3. Week- en volgnummer.
 4. Verklaring van de plaatselijke politie, waarin staat dat de vogels, waarvoor u eigendomsbewijzen aanvraagt, in uw volière aanwezig zijn.
- Stuurt u ons deze gegevens zo spoedig mogelijk, uiterlijk tot 15 augustus 1973, toe. De aanvraag is maar eenmalig.
- Adres: N. B. v. V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

PRIJSLIJST CENTRAAL MAGAZIJN NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Het totaalbedrag dient bij vooruitbetaling te worden gestort op giro 1148324, N.B.v.V. te Bergen op Zoom. De bestelling dient op de betaalkaart te worden vermeld.

Keurbriefjes (enkelingen)
bloks van 50 vel à 80 ct.
bloks kanaries
bloks grasparkieten
bloks zebra-vinken-
japanse meeuwen
bloks tropen-wildzang-
bastaarden-grote park.
bloks van 25 vel à 80 ct.
bloks border
bloks norwich
bloks yorkshire
bloks gloster
bloks N.H. frisé
bloks Parijse frisé
bloks Lizard

Keurbriefjes (stammen)
Bloks van 50 vel à f 2,00.
bloks kanaries
bloks grasparkieten
bloks zebra-vinken-
japanse meeuwen
bloks tropen-wildzang-
bastaarden-grote park.

Keurbriefjes (stammen en enkelingen)
bloks van 200 vel à f 2,50
waterslagers
harzers

Inschrijfformulieren met vraagproef. 25 stuks à f 1,50

Standaardeisen
grasparkieten f 15,00

Insignes
prijs per stuk f 1,50

Verf voor binnenzijde kleurkooien, blauwgroen
prijs per kg. f 8,50 niet franco

Raamblijtjes (onbedrukt)

prijs per stuk f 0,35

Inschrijfregisters

prijs per stuk f 1,50

Statuten en Reglementen

prijs per stuk f 1,25

Groene boekje

prijs per stuk f 1,25

Afhaalkaarten

prijs per 100 stuks f 2,50

Convocatiekaarten

prijs per 100 stuks f 2,50

Klassekaartjes

prijs per 100 stuks f 2,00

Kaartjes behaalde prijzen

prijs per serie van 4 x 25 kaartjes

kampioen 1e, 2e en 3e prijs à f 2,50

Enveloppen (aan Bonds-bureau)

prijs per 50 stuks f 1,00

Kweekkaarten

25 stuks f 4,00

Kalenders 1974

f 3,50, 10 of meer exemplaren f 2,50 p. st.

Gratis

Mut. bloks, voorbedrukte girokaarten, ringen-verzamelstaten, werktekeningen, standaardkooien.

Hierbij vervallen alle vorige bestellijsten

Ussel

maar niet de vorm daarvan hebben. Zij zijn volkomen synthetisch vervaardigd en worden gedesinfecteerd afgeleverd waarop u een half jaar garantie krijgt, voldoende voor een kweekseizoen. Eenmaal per week controleert u, de rest wordt geheel automatisch geregeld. De keuringen zullen nog wel plaatsvinden alleen het systeem is waterdicht. De keurmeesters zijn uitgerust met een tiental detectoren en staan met een kleurendiafoon in directe verbinding met het computercentrum op het bondsbureau. Hier bevinden zich in cijfercode de door de wereldfederatie opgestelde standaardseisen. Uw keurbriefje zal afwijken van wat we tot de jaren '70 gewend waren. Dit is vervangen door een ponskaart, die met het bij uw afdeling in bezit zijnde leesapparaat vertaald kunnen worden. Maar hoe kon ik nu ineens zo ouderwets denken door te zeggen uw afdeling. Deze bestaat sinds 1985 niet meer toen kwam er een grote fusie tot stand. Na die tijd bestond er alleen nog een afdeling Nederland. Alleen mijnheer Van Liempd en drie assistenten waren nog als bestuursleden overgebleven (de assistenten waren genummerd 1, 2 en 3). Over dit laatste is wel twee maanden vergaderd, er was een aantal afgevaardigden die gewoon onze nummering van de burgerlijke stand over wilde nemen, maar toen bleek dat er twee nummers hetzelfde waren, zij het wel met andere zone-aanduiding, toch kon dit verarring geven zodat men voor een onafhankelijke nummering heeft gekozen. Ik moest dit schrijven even onderbreken en tot die werkelijkheid terugkeren voor een spektakel buiten bij de volière, er was een kat in de buurt, gelukkig zijn die in 2000 zeldzaam geworden en de enkeling die nog over is lust alleen het in Eindhoven synthetisch gemaakte kattenvoer en eet geen kanarievees meer en haar jachtinstinct is gereduceerd tot nul. Dit laatste is gedaan voor de gemoedsrust van de eigenaren, hoewel ze dat in 1971 ook al hadden. In 2000 is er natuurlijk nog steeds een laboratorium nodig voor de ont-

wikkelingsmogelijkheden voor de toekomst. Dit is gevestigd in een ruimtelaboratorium in de buurt van Venus, want alleen daar was nog een stukje zuivere ruimte te vinden, die voor een dergelijk experimenteel laboratorium nodig is. Echter is er een nadeel aan verbonden, wij moeten als praktisch kweker daar op toerbeurt 3 weken naar toe. Dit verblijf is op zichzelf niet bezwaarlijk, maar wel dat onze volière gedurende die tijd zonder controle is. Wat zegt u, daar kunnen uw vrienden in die tijd toch naar kijken, kom nou, het individualisme dat in 1971 alom aanwezig was, is in het jaar 2000 vervolmaakt en zijn er alleen nog zuivere individualisten over. De tentoonstellingen worden in de buitenlucht gehouden, want naast alle chemische fabrieken is geen plaats voor t.t. zalen. De tentoonstellingen moeten 3 jaar van tevoren worden aangevraagd, in verband met de adviezen die door een tiental commissies moeten worden uitgebracht, waarbij ook het KNMI niet uitgesloten is in verband met het weer. De kunstmatige regen en wind moeten op uw t.t. plaats tijdelijk uitgeschakeld worden. Ik ga stoppen met dit idiote verhaal want ik moet naar een kleurkanariëliehebbersbijeenkomst. Ik hoop dat u dit verhaal toch niet helemaal als idioot van de hand wilt doen, maar probeert tussen de regels de bedoelde achtergronden te lezen. Ik hoop dat het niet opgeschrevene maar wel bedoelde, ons tijdig tot nadenken zal zetten om te komen tot een vriendschappelijker sfeer in een materie die nog begrijpelijk en aantrekkelijk is voor een ieder. Ik hoop dat ik dan en met mij zovele anderen bij onze pensionering als afscheidscadeau aangeboden kunnen krijgen de nieuwste richtlijnen voor het kweken van kleurkanaries van de hand van de inmiddels vergrijsde heer Veerkamp. Ik kan dan in clubverband mijn in mijn vrije tijd gekweekte zwarte kanarie showen die in 1980 ontstaan was door het samengaan van de factoren voor een klassieke en een oopaal kanarie in één vogel, dank zij een spontane mutatie.



Bird specialist



Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

DE TENTOONSTELLINGSKOOI

Links:
4 op elkaar gestapelde zangkooitjes. Deze moeten van blank hout zijn met ijzeren spijltjes. Afmetingen buitenwerks: 21 x 20 x 15 cm. **Reglementair voorgeschreven voor harzers en waterslagers.**

Bovenste rij van links naar rechts:
Kleurkanariekooi. Binnenkant blauwgroen van kleur; verf op het bondsbureau verkrijgbaar ad f 8,50 per kg bus, niet franko. Buitenzijde zwart. Afmetingen 32 x 32 x 13 cm buitenwerks. Voorfront blank mat metaal. **Reglementair voorgeschreven voor kleurkanaries**, ook geschikt voor bastaarden en wildzang. **Yorkshirekooi.** Uitstekend geschikt voor gefriseerde en grote vorm- en postuurkanaries. **NIET reglementair voorgeschreven, wel geadviseerd.** **Kleine tropenkooi.** Binnenkant wit, buitenkant zwart van kleur. Afmetingen 33 x 32 x 17 cm buitenwerks. Voorfront blank mat metaal. **Reglementair voorgeschreven voor Japanse Meeuwen en Zebrovinken.** Uitstekend geschikt voor alle kleine tropische vogels.



Onderste rij van links naar rechts:

Grote tropenkooi: Binnenkant wit, buitenkant zwart van kleur. Afmetingen 50 x 40 x 25 cm buitenwerks. Voorfront blank mat metaal. **NIET reglementair voorgeschreven, wel als alternatiefkooi aanbevolen voor grote parkieten tot en met neophema's, grote tropische vogels, vruchten- en insekteneters.**

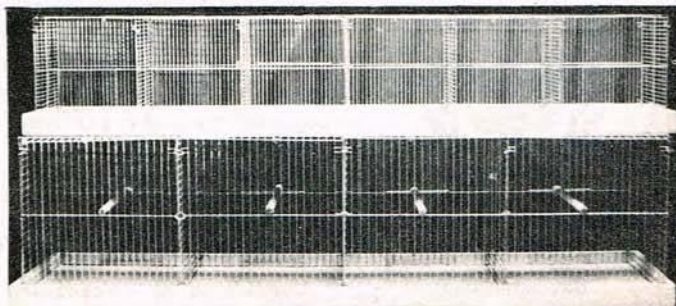
Grasparkietenkooi. Binnenkant wit, buitenkant zwart van kleur. Afmetingen 36 x 32 x 17 cm buitenwerks. Voorfront blank mat metaal. **Reglementair voorgeschreven voor grasparkieten.** Tevens uitstekend geschikt voor alle postuurkanaries en agaporniden.

De zogenaamde **inklapbare metalen kooien.** De bovenste kooi meet buitenwerks 2.07 x 39 cm en bestaat uit zes vakken. Bijzonder geschikt voor parkieten, duiven en kwartels.

De onderste kooi meet 2.07 x 56 cm en heeft vier vakken. Deze is geschikt voor alle bovengenoemde vogelsoorten in de grotere formaten.

De houten bak is wit geschilderd en het traliewerk is van blank metaal.

Cevab.



BIJZONDERE EISEN WORDEN GESTELD AAN UW SHOWVOGELS

Niet alleen hun kleurdetails, karakteristieken of zangcapaciteiten zijn voldoende. **CONDITIE IN OPTIMA-FORMA IS DOORSLAGGEVEND!**

Verzorging en voeding moeten van dien aard zijn dat topconditie mogelijk is.

Voor elke vogelsoort heeft Witte Molen aangepaste voeders met **ALLESTERIN**.



Voor en na de tentoonstelling als
EXTRA STIMULANS:

DOHYFRAL W. M. FORTE

Dohyfral W. M. Forte voor siervogels, volledig in water oplosbaar vitaminen- en sporenelementenpreparaat met extra BIOTINE.

Een uitgebalanceerd product met een snelle werking door de volledige oplosbaarheid en daardoor snelle opname in het lichaam.

Een DUPHAR-product.
Verkoop voor Nederland:
Witte Molen Meeuwen (N.B.)



witte molen

2 mm	2.3 mm	2.5 mm	2.9 mm	3.5 mm	4 mm	4.5 mm	5.2 mm	6 mm

RINGENBESTELLING 1974

De vóór 15 september 1973 bij uw ringencommissaris bestelde ringen zullen worden afgeleverd in het begin van januari 1974, met dien verstande dat uw ringencommissaris OP TIJD de bestellingen collectief op hem daartoe toegezonden verzamelstaten instuurt aan het bondsbureau en ook op tijd de betalingen verricht. Alleen voor ringen besteld en betaald voor 15 september 1973 gelden gereduceerde prijzen – daarna worden de ringen per stuk duurder terwijl niet voor tijdige levering kan worden ingestaan. De verhoogde prijs geldt niet voor hen die na genoemde datum als lid worden opgegeven.

DE MINIMUM AFNAME IS 25 RINGEN PER MAAT, OOK BIJ EVT. NABESTELLINGEN.

In uw eigen belang wordt u verzocht tijdig en zoveel mogelijk alle ringen die u denkt nodig te hebben in één keer te bestellen.

Voor de verschillende maten, de prijzen en verdere condities wordt u verwezen naar de tekst op de achterzijde van het bestelformulier.

Een indicatie welke maat ring u kunt gebruiken voor de verschillende soorten vogels kunt u vinden in onderstaande lijst.

U DIENT ER ECHTER WEL REKENING MEE TE HOUDEN DAT DEZE LIJST ALS EEN RICHTLIJN MOET WORDEN GEZIEN EN DAT U UW VOGELS TE ALLEN TIJDE ZODANIG DIENT TE RINGEN DAT DIE RING BIJ EEN VOLWASSEN VOGEL NIET MEER LANGS DE NORMALE WEG VAN HET Pootje kan worden geschoven.

Het komt nogal eens voor dat door sterke inteelt of wat voor andere oorzaken ook er kleinere vogels met iets dunnere pootjes worden geboren dan normaal voor die soort. Men dient dan die betreffende vogels te ringen met een ring die kleiner is dan als indicatie wordt aangegeven.

2 mm: Goudbuikjes, napoleons, oranjeakakjes, vuurvinkjes, st. helenafazantjes, teugelastrilden, tiggervinkjes, brillenvogeltjes, alle soorten blauwfazantjes en diverse andere soorten van gelijke grootte, alsmede alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling.

2.3 mm: Aurora-, binsen-, druppel-, geschilderde-, granaat-, kwartel-, patrijs-, melba-, bichenow- en wienerastrilden, blauwgrijs roodstaartje, grote en kleine cubavink, mozambiquesijs, edelzanger, zebra-vinken, eksterjes, bronzemannetjes, loodbekjes, zilverbekjes, parelhalsamandines, muskaatvinken, spitsstaart-, masker-, gould-, ceres- en alle papegaa-amandines, gordelgrasvinken, staalvinken, kapuzensijs en alle overige Amerikaanse sizensoorten, indische en mexicaanse nonpareil en diverse andere soorten van gelijke grootte, alsmede alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling.

2.5 mm: Bandvink, roodkopamandine, bruinborst-, witborst-, en gele rietvink, japanse meeuw, diamantvink, europese sijs, en diverse andere soorten van gelijke grootte alsmede alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling of uit de soorten van de onder 2.3 mm genoemde.

2.9 mm: Alle zang-, kleur-, en de niet later genoemde vorm- en postuurkanaries, alle overige niet genoemde europese kooivogels, bastaarden uit kanarie x europese vogel en uit europese vogels onderling, rode en grijze kroonvink, indigo-, veelkleuren-, regenboog-lazuli, saffraan- en alariovinken, tangara's, o.a. de rode veelkleur, driekleur etc en diverse soorten van gelijke grootte.

3.5 mm: Rijstvogels, japanse-, zilveroor- en blauwvleugelnachtegaal, schamalijsster, buulbuuls, norwich-, yorkshire- en lancashirekanaries en alle overige soorten vogels van gelijke grootte.

4 mm: Grasparkieten, kardinalen, alle kleine exotische duifjes o.a. diamant-, peru-, rots-, vredes-, zebra- en zwartmaskerduifjes, chinese dwerg- en harlekijnkwartels, grijskop, pagode- en andere glansspreeuwen, alle neophemasoorten o.a. bourks, turquoisine, elegant en splendid, dwergpapegaaitsjes en coromandelkwartels, alsmede alle vogels van gelijke grootte.

4.5 mm: Alle agaporniden.

5.4 mm: Valk-, pruimkop-, roodrug-, catharina- en ayaraparkiet, stanleyrosella en parelhalsduif.

6 mm: Dolksteekduif, californische kuifkwartel, virginiaakwartel, rosella's, grote alexanderparkiet, muisparkiet, princess of walesparkiet, halsbandparkiet, goudvoorhoofd-parkiet, bruin-oor- en witoorparkiet en overige van gelijke grootte.

7 mm: Australische kuif- en bronsvleugelduiven.

8 mm: Chukarpatrijzen.

10 mm: Carolina- en mandarijneenheden, goudfazanten.

12 mm: Zilver-, bos-, lady amherst-, nepal- en swinhoefazant, terwijl de rottere fazanten kunnen worden geringd met **14 mm**.

„ANIMALI“ INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN



STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.



De nieuwste Amerik. elektr. broedmachine geheel doorzichtig. 40 W., 220 V., met keerinr. en snap-action thermostaat, voor 24 kwartel of 18 kriel of 12 kip of andere eieren. Prima uitk. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Folder op aanvraag.

f 84,-

franco huis remb.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - v. d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37



Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RIJ-TIJD
BEVordert de broedresultaten
VERHOOGT HET WEEKSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor



Valkparkiet	35,- p.p.	Zebravinken,		Coromandel kwartel	40,- p.p.
Grasparkiet	10,- p.p.	zilvervleugel	11,- p.p.	Blauwfazantje	7,50 p.p.
Albinoparkiet	12,- p.p.	Driekleurnonnen	6,50 p.p.	Aurora astrilde	20,- p.p.
Lutinoparkiet	12,- p.p.	Rijstvogel	10,- p.p.	Goud voorhoofd parkiet	65,- p.p.
Deensbonte parkiet	12,- p.p.	Geelstuit Edalzanger	11,- p.st.	Muisparkiet	40,- p.p.
Chinese dwergkwartel	10,- p.p.	Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Siegeldruppelastrilden	100,- p.p.
Idem, zilver	15,- p.p.	Parelhalsbandamadine	37,50 p.p.	Brilvogels	20,- p.p.
Idem, isabel	20,- p.p.	Or. Blauwfazantjes	12,50 p.p.	Shamaliijster	65,- p.st.
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.	Turquoiseinepark.	75,- p.p.
Napoleons	5,50 p.p.	Loodbekjes	5,- p.p.	Roodrugpark.	55,- p.p.
Diamantvinken	50,- p.p.	Bandvinkjes	6,- p.p.	Splendidpark.	160,- p.p.
Roodkop gouldamadine	65,- p.p.	St. Helena-fazantjes	15,- p.p.	Pracht Rosella's	175,- p.p.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.	Gele Rietvinken	90,- p.p.	Ag. Personata	55,- p.p.
Spitsstaartamadine	35,- p.p.	Muisparkieten	40,- p.p.	Ag. Roseicollis	45,- p.p.
Ceresamadine	35,- p.p.	Saffraanvinken	35,- p.p.	Ag. Taranta	50,- p.p.
Binzenastrilde	45,- p.p.	Roodoor bul-buls	17,50 p.st.	Roodkuijkardinalen	22,50 p.st.
Gordelgrasvinken	35,- p.p.	Kanarie, man	12,50 p.st.	Bruinborstrietvinken	65,- p.p.
Ag. Fisheri	50,- p.p.	Oranjekaakjes	7,50 p.p.	1-1 Blauwfazantjes	
Rode druppelastrilde	70,- p.p.	Goudbuikjes	9,- p.p.	1-1 Blauw Grijs Roodstaartjes	
Japane meeuwjes	7,- p.p.	Edelzangers	10,- p.p.	1-1 Ekstertjes	
Grijze Roodstaart-		Mozambique sijjes	10,- p.p.	1-1 Loodbekjes	
papegaai	175,- p.st.	Zilverbekjes	5,50 p.p.	1-1 Napoleontjes	
Diamantduifjes	20,- p.p.	Zwartmaskerduifjes	20,- p.p.	Samen voor f 27,50	
Idem, zilver	40,- p.p.	Peru duifjes	30,- p.p.	1 paar chin. dwergkwartels	
Guinea duiven	70,- p.p.	Tijgervinken	7,50 p.p.	1 paar zilver chin. dwergkwartels	
Zebravinken, grijs	7,- p.p.	Mex. nonpareil	45,- p.p.	samen voor f 20,-	
Zebravinken, isabel	7,- p.p.	Indische nonpareil	20,- p.p.	Verzending onder remb. verp. f 1,50	
Zebravinken, wit	9,- p.p.	Indigo vink	17,50 p.st.	VRACHT REKENING KOPER	
Zebravinken, masker	11,- p.p.	Rode boskwartel	30,- p.p.		

's Maandags de gehele dag gesloten — 's Zondags van 9 tot 2 uur geopend

**GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623**



U weet waarop gelet moet worden!

Kleine schijnbaar onbelangrijke zaken kunnen het plezier aan uw vogels bederven.

Zomaar een handje los zaad kan u duur komen te staan.

Weet u wat er mee gebeurt is?

Zaad dat onvoldoende is geschoond, slecht geventileerd, een te hoog vochtgehalte heeft met kans op schimmelvorming kan funest voor de gezondheid van uw vogels zijn.

ELKE VOGELSOORT VRAAGT EEN EIGEN VOEDING

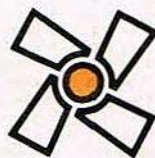
Het zaadmengsel voor kanaries is beslist niet geschikt voor parkieten. Wildzang heeft een eigen voorkeur. De zaden voor Australische prachtvinken verschillen met die van Afrikaanse soorten.

WITTE MOLEN HEEFT AANGEPASTE VOEDERS

Witte Molen natuurrijpe zaden met de "Allesterin"[®] - Conditiekorrel - geven een natuurlijke vitaliteit.



Witte Molen soorteigen
vogelzaden "Allesterin"[®]
- herkenbaar aan de rode
sticker - verkrijgbaar bij
de dierenspecialzaak!



witte
molen